COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.7.2021
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului, a Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} - {SWD(2021) 622 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Pactul verde european stabilește obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050 într-un mod care să contribuie la economia, creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Europa. Realizarea acestui obiectiv implică reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu 55 % până în 2030, astfel cum a confirmat Consiliul European în decembrie 2020. Acest lucru necesită, la rândul său, ponderi semnificativ mai mari ale surselor regenerabile de energie într-un sistem energetic integrat. Obiectivul actual al UE privind un consum de energie din surse regenerabile de cel puțin 32 % până în 2030, stabilit în Directiva privind energia din surse regenerabile (REDII), nu este suficient și trebuie să se stabilească un obiectiv mai ambițios, de până la 38-40 %, în conformitate cu Planul privind obiectivul climatic. În același timp, sunt necesare noi măsuri de însoțire în diferite sectoare, în conformitate cu strategiile privind integrarea sistemului energetic, hidrogenul, energia din surse regenerabile offshore și biodiversitatea, pentru a atinge acest obiectiv mai ambițios.

Obiectivele generale ale revizuirii REDII vizează utilizarea energiei din surse regenerabile până în 2030, promovarea unei mai bune integrări a sistemului energetic și contribuția la obiectivele climatice și de mediu, inclusiv la protecția biodiversității, abordând astfel îngrijorările intergenerașionale legate de încălzirea globală și pierderea biodiversității. Această revizuire a REDII este esențială pentru realizarea obiectivului climatic mai ambițios, precum și pentru protejarea mediului și a sănătății noastre, pentru reducerea dependenței noastre energetice și pentru a contribui la poziția de lider tehnologic și industrial a UE, precum și la crearea de locuri de muncă și la creșterea economică.

• Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat

REDII este principalul instrument al UE care vizează promovarea energiei din surse regenerabile. Procesul de revizuire nu vizează doar REDII. Procesul este unul mai amplu, care include alte acte legislative și inițiative de politică în domeniul energiei și al climei, astfel cum s-a anunțat în foaia de parcurs privind Pactul verde european și în programul de lucru al Comisiei pentru 2021, denumit pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55”. Propunerea de revizuire a REDII este coerentă cu:

(i) Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii, întrucât tarifarea carbonului funcționează cel mai bine în paralel cu măsurile de reglementare.

(ii) Directiva privind eficiența energetică, care contribuie la utilizarea eficientă a energiei din surse regenerabile în sectoarele de utilizare finală.

(iii) Directiva europeană privind performanța energetică a clădirilor, care asigură cerințe adecvate de performanță energetică legate de energia din surse regenerabile.

(iv) Directiva privind proiectarea ecologică, care stimulează consumatorii să renunțe la aparatele pe bază de combustibili fosili.

(v) Regulamentul privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura, care oferă stimulente operatorilor economici pentru a implementa proiecte de absorbție a emisiilor care pot constitui o sursă de biomasă.

(vi) Directiva privind impozitarea energiei, care garantează că prețurile promovează practici durabile și stimulează producția și utilizarea.

(vii) Legislația privind partajarea eforturilor, care stabilește reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) pentru sectoarele vizate de REDII, cum ar fi transporturile, clădirile, agricultura și deșeurile.

(viii) Directiva privind calitatea carburanților, care sprijină utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transporturi.

(ix) Directiva privind infrastructura pentru combustibili alternativi, care sprijină instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi, inclusiv a punctelor de reîncărcare destinate vehiculelor electrice și a punctelor de realimentare cu gaz natural și hidrogen.

(x) Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013[1].

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Propunerea se întemeiază în primul rând pe articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene[2] (TFUE), care oferă temeiul juridic pentru propunerea de măsuri de dezvoltare de noi surse de energie și energii regenerabile, unul dintre obiectivele politicii energetice a Uniunii, prevăzut la articolul 194 alineatul (1) litera (c) din TFUE. REDII, care va fi modificat prin prezenta propunere, a fost, de asemenea, adoptat în temeiul articolului 194 alineatul (2) din TFUE, în 2018. Se adaugă articolul 114 din TFUE, temeiul juridic privind piața internă, pentru a modifica Directiva 98/70/CE privind calitatea carburanților, care se bazează pe articolul respectiv.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Necesitatea acțiunii la nivelul UE

O dezvoltare accelerată și eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile durabile în cadrul unui sistem energetic mai integrat nu poate fi realizată în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual. Este necesară o abordare la nivelul UE pentru a oferi stimulente adecvate statelor membre cu niveluri diferite de ambiție pentru a accelera, în mod coordonat, tranziția energetică de la sistemul energetic tradițional bazat pe combustibili fosili către un sistem energetic mai integrat și mai eficient din punct de vedere energetic, bazat pe surse regenerabile de energie. Având în vedere diferitele politici și priorități energetice ale statelor membre, este mai probabil ca acțiunea la nivelul UE să ducă la creșterea necesară a utilizării surselor regenerabile de energie decât acțiunea la nivel național sau local.

Valoarea adăugată a UE

Acțiunea UE privind energia din surse regenerabile aduce valoare adăugată, deoarece este mai eficientă și mai eficace decât acțiunile individuale ale statelor membre, evitând o abordare fragmentată prin gestionarea tranziției sistemului energetic european într-un mod coordonat. Acțiunea UE asigură reducerea netă a emisiilor de gaze cu efect de seră și a poluării, protejează biodiversitatea, valorifică beneficiile pieței interne, exploatează pe deplin avantajele economiilor de scară și ale cooperării tehnologice în Europa și oferă investitorilor

[1] COM(2020) 824 final.
[2] JO C 326, 26.10.2012, p. 1.

siguranță într-un cadru de reglementare la nivelul UE. Realizarea obiectivului de creștere a ponderii energiei din surse regenerabile în consumul final de energie al UE depinde de contribuțiile naționale ale fiecărui stat membru. Acestea vor fi mai ambițioase și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor dacă vor fi bazate pe un cadru juridic și de politică comun convenit.

- **Proporționalitatea**

Pachetul preferat de opțiuni de politică este considerat proporțional și se bazează, în măsura posibilului, pe actuala elaborare a politicilor. Mai multe opțiuni stabilesc un obiectiv sau o valoare de referință care trebuie atinsă, dar lasă la latitudinea statelor membre mijloacele de realizare a acestor obiective. Echilibrul dintre obligații și flexibilitatea lăsată statelor membre cu privire la modul de realizare a obiectivelor este considerat adecvat, având în vedere caracterul imperativ al atingerii neutralității climatice [a se vedea secțiunile 3.3 și 7.5 din evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, SWD (2021) XXX].

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere vizează o directivă de modificare. Având în vedere adoptarea sa relativ recentă, prezenta revizuire a REDII se limitează la ceea ce se consideră necesar pentru a contribui într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor la atingerea obiectivelor ambițioase în materie de climă ale Uniunii pentru 2030 și nu reprezintă o revizuire completă a directivei, astfel încât o reformare nu este considerată adecvată.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările părților interesate**

Metodele de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

Evaluarea inițială a impactului (Foaia de parcurs) a fost publicată pentru feedback în perioada 3 august-21 septembrie 2020 și s-au primit 374 de răspunsuri din partea părților interesate din 21 de state membre și 7 țări din afara UE. Majoritatea răspunsurilor au venit din partea întreprinderilor sau a asociațiilor de întreprinderi, urmate de ONG-uri, persoane anonime și cetățeni. În plus, Comisia a lansat o consultare publică online la 17 noiembrie 2020, timp de 12 săptămâni, în conformitate cu normele Comisiei privind o mai bună legiferare. Consultarea conține întrebări deschise și cu variante multiple de răspuns care abordează o gamă largă de aspecte privind revizuirea REDII. S-au primit în total 39 046 de răspunsuri. Opiniile părților interesate au fost, de asemenea, colectate în cadrul a două ateliere, primul a avut loc la 11 decembrie 2020 (aproape 400 de participanți), iar cel de-al doilea a avut loc la 22 martie 2021 (aproape 1 000 de participanți).

Rezumatul opiniilor exprimate de părțile interesate

Majoritatea răspunsurilor (80 %) la consultarea publică au indicat o preferință pentru stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de SRE în conformitate cu Planul privind obiectivul climatic (43 %) sau mai mare (37 %). 61 % au preferat un obiectiv obligatoriu atât la nivelul UE, cât și la nivel național. Transporturile și încălzirea și răcirea au fost cele mai populare două sectoare în care s-au considerat necesare eforturi suplimentare, majoritatea sprijinind obiective mai ambițioase pentru ambele sectoare, cel puțin la nivelul stabilit de Planul privind obiectivul climatic. Un răspuns coordonat formulat de peste 38 000 de participanți, a solicitat eliminarea biomasei de pe lista resurselor regenerabile și limitarea utilizării bioenergiei la deșeurile și reziduurile disponibile la nivel local, în timp ce

reprezentanții sindicatelor, ai întreprinderilor și majoritatea autorităților publice au preferat să nu se modifice criteriile actuale de durabilitate pentru biomasă.

Opiniile părților interesate, astfel cum au fost exprimate în cadrul consultării publice și în timpul atelierelor, au fost luate în considerare la elaborarea diferitelor opțiuni de politică cu privire la domeniile de politică respective în evaluarea impactului.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Un studiu realizat de contractanții externi Trinomics a oferit asistență tehnică pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicii privind sursele regenerabile de energie. Evaluarea impactului realizată pentru Planul privind obiectivul climatic și evaluarea de către Comisie a planurilor naționale privind energia și clima ale statelor membre și Raportul privind progresele înregistrate în domeniul energiei din surse regenerabile din 2020 au făcut parte, de asemenea, din baza de cunoștințe.

În plus, următoarele studii au fost incluse, de asemenea, în evaluarea impactului:

- „Technical support for renewables policy development and implementation” (Sprijinul tehnic pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicii privind sursele regenerabile de energie: eficiență sporită prin integrarea sectorială)
- Răcirea din surse regenerabile în conformitate cu Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile
- Încălzirea din surse regenerabile a spațiilor în conformitate cu Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile
- „Policy support for heating and cooling decarbonisation” (Sprijinul politic pentru decarbonizarea încălzirii și a răcirii)
- „Regulatory and market conditions of District Heating and Cooling” (Condiții de reglementare și de piață pentru încălzirea și răcirea centralizată)
- Potențiale și niveluri pentru electrificarea încălzirii spațiului în clădiri
- Metode, măsuri și etape fundamentale privind încălzirea și răcirea pentru punerea în aplicare a Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile și decarbonizarea completă până în 2050
- „Technical assistance to assess the potential of renewable liquid and gaseous transport fuels of non-biological origin (RFNBOs) as well as recycled carbon fuels (RCFs), to establish a methodology to determine the share of renewable energy from RFNBOs as well as to develop a framework on additionality in the transport sector” (Asistență tehnică pentru evaluarea potențialului combustibililor lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transport, precum și al combustibililor pe bază de carbon reciclat, pentru stabilirea unei metodologii de determinare a ponderii energiei din surse regenerabile din combustibilii de origine nebiologică produși din surse regenerabile, precum și pentru a dezvolta un cadru privind adiționalitatea în sectorul transporturilor)
- Simplificarea procedurilor de autorizare și administrative pentru instalațiile SRE
- „Establishing technical requirements & facilitating the standardisation process for guarantees of origin on the basis of Directive (EU) 2018/2001” [Stabilirea

cerințelor tehnice și facilitarea procesului de standardizare pentru garanțiile de origine pe baza Directivei (UE) 2018/2001]

- „Technical assistance for assessing options to establish an EU-wide green label with a view to promote the use of renewable energy coming from new installations" (Asistență tehnică pentru evaluarea opțiunilor pentru stabilirea unei etichete ecologice la nivelul UE în vederea promovării utilizării energiei din surse regenerabile provenite din instalațiile noi)
- Evaluarea potențialului noilor materii prime pentru producția de biocombustibili avansați (ENER C1 2019-412)
- Sprijin pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind schimbarea indirectă a utilizării terenurilor stabilite în Directiva privind energia din surse regenerabile (ENER/C2/2018-462)
- „The use of woody biomass for energy production in the EU" (Utilizarea biomasei lemnoase pentru producția de energie în UE) (raport al JRC, 01/2021)
- „Scoping study setting technical requirements and options for a Union Database for tracing liquid and gaseous transport fuels" (Studiu de definire a domeniului de aplicare care stabilește cerințele tehnice și opțiunile pentru o bază de date a Uniunii pentru urmărirea combustibililor lichizi și gazoși utilizați în transport)

Evaluarea impactului

Evaluarea impactului (EI) care însoțește propunerea a fost elaborată pe baza modelării, a contribuțiilor părților interesate și a contribuțiilor din partea grupului interservicii. Raportul a fost prezentat Comitetului de control normativ la 10 martie 2021. La 19 aprilie 2021, Comitetul de control normativ a emis primul său aviz privind evaluarea impactului, iar în urma retransmiterii EI, al doilea a fost emis la 19 mai.

În acest context, evaluarea impactului a analizat diferitele opțiuni prin care o revizuire a REDII ar putea contribui în mod eficace și eficient la atingerea obiectivului actualizat, ca parte a unui pachet mai amplu de politici „Pregătiți pentru 55".

În ceea ce privește **obiectivul global în materie de energie din surse regenerabile**, opțiunea 0 (nicio schimbare) nu ar oferi niciun mijloc de a garanta că obiectivul privind energia din surse regenerabile la nivelul UE este utilizat pentru a atinge o pondere de cel puțin 38-40 % din consumul final de energie. Opțiunea 2 (un obiectiv mai ridicat de 40 %) ar putea duce la depășirea obiectivului climatic și la o lipsă de coerență cu alte instrumente legislative ale UE. Astfel, opțiunea 1 (un obiectiv minim cuprins între 38-40 %) nu prezintă dezavantaje și, prin urmare, este opțiunea preferată și eficace. În ceea ce privește natura obiectivului, deși opțiunea 1 (obiective naționale obligatorii) ar implica cea mai eficientă realizare a unei ponderi sporite a SRE, acest lucru ar crea probleme legate de subsidiaritate. Actualul proces de guvernanță a uniunii energetice reprezintă o bază importantă pentru atingerea obiectivului privind sursele regenerabile de energie. Prima repetare a procesului de revizuire a planurilor naționale, finalizat în 2020, s-a dovedit a fi eficace, deoarece contribuțiile naționale au fost, în mod colectiv, suficient de ambițioase pentru a atinge obiectivul obligatoriu al Uniunii pentru 2030 în materie de SRE. În temeiul Regulamentului privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, statele membre trebuie să își prezinte proiectele de actualizare a planurilor naționale privind energia și clima până în iunie 2023 și pot deja să indice cum intenționează să atingă obiectivul mai ambițios pentru 2030. Având în vedere natura și

arhitectura eficace ale sistemului actual, opțiunea preferată este opțiunea 0 (menținerea obiectivului obligatoriu la nivelul UE și a contribuțiilor voluntare naționale).

În ceea ce privește **încălzirea și răcirea**, opțiunea 1 (măsuri fără caracter de reglementare) nu va determina statele membre să își intensifice eforturile în sectorul încălzirii și răcirii bazate pe SRE la cel puțin 1,1 puncte procentuale pe an. Transpunerea cifrei UE privind încălzirea și răcirea bazate pe SRE din Planul privind obiectivul climatic într-o pondere medie anuală mai mare, uniformă și obligatorie la nivelul statelor membre, în egală măsură ca în cazul opțiunii 3b, nu este considerată proporțională, deși este cea mai eficace. Nivelul de energie din surse regenerabile necesar în 2030 ar putea fi, de asemenea, stabilit ca obiectiv, astfel cum se propune în opțiunea 3c, dar acest lucru s-ar îndepărta de modelul actual și ar putea perturba eforturile de punere în aplicare deja în curs, deși ar avea avantajul suplimentar de a stabili în mod clar obiectivul final în 2030. Opțiunea 3a, combinată cu criterii de referință pentru o proiectare adecvată, la nivel de sector și la nivelul UE, care vizează sectoarele industriale și clădirile în care se utilizează SRE (opțiunea 3d) ar fi eficace pentru asigurarea combinației adecvate de factori determinanți pentru integrarea în continuare a acestor sectoare în sistemul energetic. Această opțiune 3a ar stabili o rată forfetară minimă de creștere a utilizării SRE prin transformarea obiectivului orientativ actual de creștere anuală de 1,1 puncte procentuale ca efort minim necesar și ar completa această rată cu „suplimentări” specifice fiecărui stat membru, redistribuind eforturile suplimentare la nivelul dorit de energie din surse regenerabile în 2030 între statele membre, pe baza PIB-ului și a costurilor. Ratele suplimentare de creștere specifice statelor membre ar putea oferi un mijloc de evaluare a nivelului relativ de ambiție al fiecărui stat membru în sectorul încălzirii și răcirii, dar și ca măsură potențială de eliminare a decalajelor, în cazul în care alte sectoare, în afară de încălzire și răcire, nu ar reuși să atingă obiectivul global în materie de SRE de 38-40 %. Opțiunea unei valori de referință pentru utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul construcțiilor este, de asemenea, luată în considerare aici.

Lista extinsă de măsuri, conform opțiunii 2a, permite flexibilitate la nivel național și asigură proporționalitatea și oferă statelor membre un set de instrumente din care să poată alege. Modul de elaborare a obiectivului respectă diversitatea națională și locală în ceea ce privește condițiile și punctele de plecare și oferă un cadru clar pentru actorii de la toate nivelurile (național, regional, local) și de toate tipurile (de la utilități și întreprinderi până la municipalități și până la consumatori/prosumatori cetățeni).

În ceea ce privește **încălzirea și răcirea centralizată**, opțiunea 3c (mărirea obiectivului orientativ de creștere anuală exprimat în puncte procentuale cu 1 % până la nivelurile din Planul privind obiectivul climatic de 2,1 % fără a schimba natura acestuia) ar orienta evoluțiile în domeniul încălzirii centralizate către integrarea mai multor surse regenerabile de energie în concordanță cu obiectivele Planului privind obiectivul climatic și cu privire la neutralitatea emisiilor de carbon, respectând în același timp marea varietate de situații din statele membre. Opțiunea 3b (obiectiv orientativ al UE privind ponderea energiei din surse regenerabile pentru încălzirea și răcirea centralizată) ar putea aduce beneficii similare cu cele ale opțiunii 3c, dar se îndepărtează de dispozițiile actuale și ar putea perturba punerea în aplicare deja în curs. Opțiunea 3d (mărirea obiectivului de creștere exprimat în puncte procentuale cu 1 % și obligativitatea acestuia) ar fi cel mai eficient mod de elaborare a obiectivului, însă este prea strictă și lasă statelor membre o marjă de acțiune mai mică. Opțiunea 3a (nicio modificare) ar permite ca încălzirea centralizată să utilizeze în continuare, pe termen nedefinit, combustibilii fosili și, prin urmare, nu este coerentă cu obiectivele revizuirii. Opțiunea 2 (lista măsurilor) poate fi de sine stătătoare sau complementară, deoarece oferă un cadru favorabil mai clar pentru a transforma încălzirea și răcirea centralizată, pentru a o face un factor de aprovizionare cu energie din surse regenerabile în clădiri și pentru a

deveni un instrument-cheie de decarbonizare, consolidând în același timp integrarea sectorului energetic în sistemele energetice naționale și ale UE. Combinarea opțiunii 2 privind măsurile cu modul de elaborare a obiectivului din opțiunea 3c este opțiunea preferată pentru a se asigura că încălzirea și răcirea centralizată se aliniază la Pactul verde european și devin un factor favorizant pentru realizarea obiectivelor Planului privind obiectivul climatic și de integrare a sistemului energetic. Împreună cu opțiunile privind încălzirea și răcirea generală și clădirile, această opțiune ar stabili, de asemenea, un cadru favorabil pentru dezvoltarea și extinderea sistemelor moderne de încălzire și răcire centralizată inteligente bazate pe surse regenerabile de energie.

În ceea ce privește **integrarea energiei electrice din surse regenerabile**, opțiunea 1.1 (disponibilitatea unor informații în timp aproape real cu privire la ponderea energiei electrice din surse regenerabile furnizate de rețea) ar oferi semnale eficace de stimulare a pieței care se referă direct la pătrunderea pe piață a energiei din surse regenerabile și la reducerea emisiilor de carbon, fără nicio sarcină administrativă și în concordanță cu legislația existentă. Opțiunea 1.2 (informații privind ponderea SRE și profilul emisiilor de GES ar avea unele efecte pozitive asupra informării consumatorilor, însă, în caz contrar, ar aduce o valoare adăugată limitată. Opțiunile 2.1-2.3 acoperă diferite aspecte ale optimizării infrastructurii de încărcare inteligentă, cu niveluri diferite de contribuție pozitivă la costurile totale ale punerii în aplicare și beneficiile pentru economie. Pentru a oferi flexibilitate statelor membre, punerea în aplicare bazată pe evaluarea la nivel național a fost selectată în fiecare caz ca fiind soluția preferată care se bazează pe funcționalitatea de încărcare inteligentă, inclusiv încărcarea bidirecțională și instalarea de puncte suplimentare de reîncărcare inteligentă (2.1B, 2.2B și 2.3). Opțiunile 3.1-3.3 abordează diverse obstacole de pe piața serviciilor de agregare și de mobilitate care împiedică concurența. Opțiunea 3.1 [asigurarea faptului că tratarea sistemelor sau a dispozitivelor de stocare a energiei electrice de către operatorii de rețele și de pe piață nu este discriminatorie sau disproporționată, indiferent de dimensiunea lor (la scară mică sau la scară largă) sau de faptul că acestea sunt staționare sau mobile, astfel încât să poată oferi în mod competitiv servicii de flexibilitate și de echilibrare], este o opțiune „fără regrete”. Opțiunea 3.2 (oferirea de acces agregatorilor și furnizorilor de servicii de mobilitate independenți la informații de bază privind bateriile, cum ar fi starea de sănătate și de încărcare) este necesară pentru stabilirea unor condiții de concurență echitabile, iar punerea sa în aplicare timpurie ar avea efecte pozitive pe termen lung în ceea ce privește disponibilitatea, calitatea și costul serviciilor furnizate proprietarilor de baterii de uz casnic și utilizatorilor de vehicule electrice de la nivel național. Se preconizează că opțiunea 3.3 (asigurarea accesului liber la toate infrastructurile de încărcare accesibile publicului) va deveni din ce în ce mai benefică odată cu proliferarea vehiculelor electrice.

Dintre opțiunile avute în vedere în ceea ce privește **creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor**, cele mai bune rezultate ar fi obținute, per total, printr-o combinație între opțiunea 1B (pe lângă stabilirea unui obiectiv mai ambițios și a unui obiectiv secundar mai ambițios pentru biocombustibilii avansați, se introduce un obiectiv secundar specific pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică) și opțiunile 2A (furnizorii de combustibili care fac obiectul unor cote obligatorii de energie), 2C [alegerea între abordările descrise la punctele 2A și 2B (furnizorii de combustibili care fac obiectul unor cote obligatorii de emisii) este lăsată la latitudinea statelor membre sau 2D (furnizorii de combustibili care fac obiectul unor cote obligatorii de emisii), dar operatorii sunt obligați să atingă ponderile minime de biocombustibilii avansați și de combustibili din surse regenerabile]. Deși toate opțiunile, cu excepția opțiunii 1, ating nivelul necesar de ambiție, există diferențe substanțiale. Opțiunile bazate pe energie pot avea avantajul de a promova dezvoltarea și producția de combustibili inovatori pe bază de carbon din surse regenerabile și reciclați, deoarece oferă cadrul de politică cel mai previzibil și mai stabil

pentru investițiile în astfel de tehnologii. Opțiunile bazate pe intensitatea GES pot stimula îmbunătățirea lanțului de aprovizionare și eficiența tehnologică a combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, în cazul cărora costurile de producție sunt mai mari și ar avea avantajul de a asigura coerența cu abordarea aleasă în temeiul Directivei privind calitatea carburanților. Totuși, acest lucru ar necesita aplicarea unor modificări ale metodologiei aplicate pentru a determina intensitatea emisiilor de GES.

Promovarea utilizării combustibililor de origine nebiologică produși din surse regenerabile este pe deplin conformă cu Strategia pentru integrarea sistemului energetic și cu Strategia pentru hidrogen, precum și cu Planul privind obiectivul climatic, în special dacă se ia în considerare perspectiva de dinainte de 2030. Acest lucru este valabil în special pentru opțiunea 1 (extinderea domeniului de aplicare al contabilizării combustibililor de origine nebiologică produși din surse regenerabile dincolo de domeniul transporturilor și îmbunătățirea consecvenței contabilizării acestora) și pentru opțiunea 3 (crearea unor obiective secundare specifice pentru combustibilii de origine nebiologică produși din surse regenerabile în sectoarele greu de decarbonizat). Obiectivele secundare specifice, dar realiste, pentru combustibilii de origine nebiologică produși din surse regenerabile pentru sectoarele transporturilor și al industriei în 2030 ar reprezenta un prim pas pentru dezvoltarea lor pe scară mai largă după 2030.

În ceea ce privește **certificarea** combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, au fost evaluate opțiunea 1a (adaptarea domeniului de aplicare și a conținutului actualului sistem de certificare pentru a include toți combustibilii care intră sub incidența REDII, inclusiv combustibilii pe bază de carbon reciclat) și opțiunea 2A (dezvoltarea în continuare a sistemului existent de garanții de origine ca sistem alternativ de certificare). S-a considerat că opțiunea 1a are un bun potențial de consolidare a sistemului existent, certificarea combustibililor cu emisii scăzute de carbon urmând să fie abordată într-o propunere legislativă separată, cum ar fi pachetul privind hidrogenul și decarbonizarea pieței gazelor. Opțiunile de dezvoltare în domeniul tehnologiei informației vor face obiectul aprobării prealabile de către Consiliul pentru Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică al Comisiei Europene.

În ceea ce privește opțiunile de asigurare a **durabilității bioenergiei**, opțiunea 1 (măsuri fără caracter de reglementare) ar facilita punerea în aplicare a criteriilor de durabilitate ale REDII, dar nu ar include garanții suplimentare pentru a aborda riscurile identificate. Opțiunea 2 (consolidarea specifică a criteriilor actuale de durabilitate a bioenergiei în UE) ar oferi cea mai directă garanție împotriva riscurilor de producere a biomasei forestiere în zonele cu un grad ridicat de biodiversitate. Aceasta ar introduce, de asemenea, garanții suplimentare care să promoveze reducerea optimă a ciclului de viață al emisiilor de GES și să evite utilizarea ineficientă a biomasei în sectorul energiei electrice. Opțiunea 3 (reglementarea instalațiilor mici) ar spori și mai mult eficacitatea opțiunii 2 prin reglementarea unei cantități mai mari de biomasă utilizată pentru energie în UE. Aceasta ar contribui, de asemenea, la îmbunătățirea monitorizării publice a producției și a utilizării biomasei. Pe baza opțiunilor preferate 2, 3 și 4.2 (prin care se solicită statelor membre să își elaboreze schemele de sprijin pentru combustibilii din biomasă într-un mod care să reducă la minimum denaturările pieței pe piața materiilor prime, cu scopul de a reduce la minimum utilizarea lemnului rotund de înaltă calitate), ar contribui la reducerea la minimum a utilizării copacilor întregi pentru producția de energie, astfel cum se prevede în Strategia UE privind biodiversitatea.

În plus față de obiectivele principale ale revizuirii REDII de a aborda nivelul insuficient de ambiție din perspectiva anilor 2030 și 2050, de a aborda integrarea insuficientă a sistemului și de a actualiza dispozițiile privind durabilitatea bioenergiei, un număr limitat de **măsuri**

suplimentare de însoțire sau de facilitare ar putea contribui la utilizarea eficientă din punctul de vedere al costurilor a surselor regenerabile de energie.

În ceea ce privește **contractele de achiziție de energie electrică** (CAEE-uri), opțiunea 1 (orientări) va oferi orientări suplimentare statelor membre, fără a crește sarcina administrativă, deși eficacitatea va depinde de adoptarea acestor orientări. Opțiunea 2 (sprijin financiar pentru utilizarea CAEE-urilor pentru întreprinderile mici și mijlocii) va avea un beneficiu pozitiv pentru utilizarea surselor regenerabile de energie și pentru economia europeană. Opțiunea 3 (consolidarea măsurilor de reglementare privind CAEE-urile) ar impune o sarcină suplimentară statelor membre pentru a elimina eventualele bariere nejustificate, dar ar putea oferi mai multă siguranță producătorilor și consumatorilor de energie electrică din surse regenerabile. Opțiunile 1 și 2 sunt considerate combinația preferată.

În ceea ce privește **cooperarea transfrontalieră**, opțiunea 1 (orientări actualizate ale Comisiei) nu ar fi, în sine, foarte eficace, în timp ce opțiunea 2 (obligația statelor membre de a testa cooperarea transfrontalieră în următorii 3 ani) are o eficacitate moderată. Deși opțiunea 3 (deschiderea parțială obligatorie a schemelor de sprijin) și opțiunea 4 (utilizarea sporită a mecanismului Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile) ar fi extrem de eficace, se preconizează că opțiunea 2 va fi mai acceptabilă din punct de vedere politic și, prin urmare, opțiunea preferată.

În ceea ce privește promovarea **energiei offshore**, având în vedere caracterul obligatoriu al opțiunii 1 (planificarea comună), ar fi foarte eficient să se asigure stabilirea și punerea în aplicare a obiectivelor pentru fiecare bazin maritim. Se poate preconiza că opțiunea 2 (introducerea unor puncte unice de contact pentru autorizare pentru fiecare bazin maritim) va avea o bună eficacitate în ceea ce privește facilitarea autorizării proiectelor transfrontaliere pentru energia offshore din surse regenerabile. Se preferă o combinație a celor două opțiuni.

În ceea ce privește **industria**, nu se preconizează că opțiunea 0 (nicio modificare) va crește ponderea consumului de energie din surse regenerabile în sectorul industrial, creând preocupări serioase în ceea ce privește obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 și de a atinge neutralitatea climatică în 2050. Opțiunea 1 (introducerea utilizării energiei din surse regenerabile în auditurile prevăzute în Directiva privind eficiența energetică) ar oferi un mijloc eficace de a prezenta actorilor industriali soluțiile eficiente din punctul de vedere al costurilor existente pentru trecerea la energia din surse regenerabile, fără nicio sarcină administrativă și în concordanță cu legislația existentă. Opțiunea 2 (etichetarea produselor industriale din anumite sectoare despre care se pretinde că sunt fabricate prin utilizarea surselor regenerabile de energie) oferă un mijloc eficient de a crea o piață uniformă și coerentă pentru întreprinderile care introduc pe piață produse și servicii fabricate din surse regenerabile de energie. Orice etichetare obligatorie ar trebui să fie concepută cu atenție pentru a se asigura compatibilitatea cu normele OMC. Opțiunile 1 și 2 ar fi complementare și cele mai eficiente, combinate cu un obiectiv orientativ privind utilizarea energiei din surse regenerabile în industrie.

În general, opțiunile de politică au beneficii economice, de mediu și societale. Un sistem energetic al UE mai sigur, mai puțin dependent de importuri, ar fi realizat prin creșterea ponderii energiei din surse regenerabile, în special din surse offshore. Există posibilitatea ca revizuirea REDII să aibă un impact pozitiv asupra creșterii economice și a investițiilor, prin crearea de locuri de muncă de calitate și prin reducerea importurilor de combustibili fosili și a costurilor energiei pentru consumatori și întreprinderi. Se estimează că multe dintre opțiunile de politică vor crea locuri de muncă, în conformitate cu redresarea digitală verde preconizată. Se preconizează efecte pozitive asupra ocupării forței de muncă, în special în sectoarele legate de energia din surse regenerabile, cu o creștere a ocupării forței de muncă și a competențelor

în sectoarele construcțiilor și al aprovizionării cu energie și cu un transfer al ocupării forței de muncă între sectoare. Energia din surse regenerabile creează cu aproape 70 % mai multe locuri de muncă decât cheltuielile pentru combustibilii fosili pentru fiecare euro cheltuit, iar energia fotovoltaică solară creează de cel puțin două ori mai multe locuri de muncă pentru fiecare unitate de producție de energie electrică în comparație cu cărbunele sau gazele naturale. Utilizarea pe scară mai largă a energiei din surse regenerabile durabile, inclusiv a hidrogenului din surse regenerabile, ar duce la reducerea emisiilor de GES. Înlocuirea combustibililor fosili va reduce, de asemenea, poluanții atmosferici și va avea un impact benefic asupra sănătății. Electrificarea pe bază de energie din surse regenerabile a transportului rutier ar avea un impact pozitiv în special asupra poluării atmosferice urbane, în timp ce electrificarea, de exemplu, a încălzirii clădirilor, ar contribui în mod substanțial la reducerea emisiilor de GES și a altor emisii de poluanți atmosferici generate de parcul imobiliar european, care în prezent se bazează în mare măsură pe combustibili fosili. Calitatea aerului în orașe va fi îmbunătățită, printre altele, prin încălzirea cu energie din surse regenerabile, în special prin încălzirea centralizată în orașe. Efectele pozitive asupra biodiversității vor rezulta din criterii de durabilitate mai stricte pentru bioenergie. Acestea ar putea reduce importurile de combustibili din biomasă din afara UE, deoarece țările terțe aleg să nu le respecte și să își redirecționeze exporturile în afara UE.

Revizuirea REDII va avea, în principal, implicații practice pentru administrațiile publice ale statelor membre, având în vedere necesitatea de a respecta obiective mai ambițioase (obligatorii), care trebuie să facă obiectul unor eforturi și să fie monitorizate în consecință. Alte acțiuni necesare din partea administrației publice includ promovarea și facilitarea adoptării energiei din surse regenerabile pentru mai mulți vectori energetici.

- Adecvarea reglementărilor și simplificarea

În perioada 2014-2016, a avut loc o evaluare REFIT (Programul privind o reglementare adecvată) a Directivei privind energia din surse regenerabile. Având în vedere adoptarea relativ recentă a REDII, revizuirea propusă se limitează la ceea ce se consideră necesar pentru a contribui într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor la obiectivele ambițioase în materie de climă ale Uniunii pentru 2030 și nu reprezintă o revizuire completă a directivei. Evaluarea impactului a identificat posibilități de simplificare a legislației și de reducere a costurilor de reglementare.

Nu sunt prevăzute modificări ale regimului de monitorizare a conformității.

Sporirea utilizării energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și în clădiri va necesita lucrări/renovări ale clădirilor, ceea ce va duce la o creștere a ocupării forței de muncă în acest sector. Până la 95 % dintre întreprinderile din sectorul construcțiilor, al arhitecturii și al ingineriei civile sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri). Prin urmare, există un posibil efect economic pozitiv asupra IMM-urilor. Orientările și sprijinul financiar pentru contractele de achiziție de energie electrică vor ajuta IMM-urile care nu dispun de resursele necesare să gestioneze contracte complexe. Criterii mai stricte privind biomasa forestieră pot crea costuri și sarcini administrative sporite pentru operatorii economici mici și mijlocii.

Pentru a asigura o concurență loială pe piața unică, aceleași norme ar trebui să se aplice tuturor operatorilor economici. Ca atare, propunerea nu scutește IMM-urile sau microîntreprinderile, cu excepția furnizării de mecanisme de verificare simplificate pentru instalațiile mici producătoare de energie. Cu toate acestea, este probabil ca impactul economic avut în vedere să aducă, de asemenea, beneficii IMM-urilor, deoarece lanțul valoric al implementării tehnologiei de producere a energiei din surse regenerabile, în special a energiei fotovoltaice solare, este operat în cea mai mare măsură de IMM-uri.

Drepturi fundamentale

În ceea ce privește coerența cu Carta drepturilor fundamentale, scopul principal al acestei revizuiri este de a spori utilizarea energiei din surse regenerabile și de a reduce emisiile de GES, iar acest lucru este în deplină conformitate cu articolul 37 din cartă, în temeiul căruia politicile Uniunii trebuie să prevadă un nivel ridicat de protecție a mediului și de îmbunătățire a calității acestuia, care să fie asigurat în conformitate cu principiul dezvoltării durabile.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere modifică o directivă existentă cu privire la utilizarea energiei din surse regenerabile și, prin urmare, se estimează că impactul și costurile administrative vor fi moderate, majoritatea structurilor și normelor necesare fiind deja existente. Propunerea nu generează costuri suplimentare pentru bugetul UE.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

După adoptarea prezentei directive de modificare de către colegiuitori, în cursul perioadei de transpunere, Comisia va întreprinde următoarele acțiuni pentru a facilita transpunerea acesteia:

– Elaborarea unui tabel de corespondență care să servească drept listă de verificare a transpunerii atât pentru statele membre, cât și pentru Comisie.

– Organizarea de reuniuni cu experții din statele membre responsabili cu transpunerea diferitelor părți ale directivei pentru a discuta modul de transpunere a acestora și de clarificare a incertitudinilor, fie în contextul acțiunii concertate cu privire la sursele regenerabile de energie („Concerted Action for Renewable Energy Sources” – CA-RES), fie în cadrul unui comitet.

– Disponibilitatea pentru reuniuni bilaterale și apeluri cu statele membre în cazul unor întrebări specifice privind transpunerea directivei.

După termenul de transpunere, Comisia va efectua o evaluare cuprinzătoare pentru a stabili dacă statele membre au transpus directiva în mod complet și corect.

Regulamentul (UE) 2018/1999 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice a instituit un cadru integrat de planificare, monitorizare și raportare în domeniul energiei și al climei, pentru a monitoriza progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor în materie de climă și energie, în conformitate cu cerințele în materie de transparență prevăzute în Acordul de la Paris. Statele membre trebuiau să prezinte Comisiei planurile lor naționale integrate privind energia și clima până la sfârșitul anului 2019, care să acopere cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice pentru perioada 2021-2030. Începând din 2023, statele membre trebuie să raporteze o dată la doi ani cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a planurilor și, în plus, până la 30 iunie 2023, acestea trebuie să notifice Comisiei proiectele lor de actualizare a planurilor, actualizările finale fiind prevăzute pentru 30 iunie 2024. Această actualizare, prevăzută pentru 2024, ar acoperi obligațiile de planificare legate de orice noi obiective convenite în cadrul revizuirii REDII. Orice cerințe suplimentare de planificare și raportare stabilite în prezenta propunere nu vor crea un nou sistem de planificare și raportare, ci vor face obiectul cadrului existent de planificare și raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999. Viitoarea revizuire a Regulamentului privind

guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice ar permite consolidarea acestor cerințe de raportare.

- **Documente explicative (pentru directive)**

În urma hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza Comisia/Belgia (cauza C-543/17), statele membre trebuie să anexeze la notificările măsurilor naționale de transpunere informații suficient de clare și de precise, indicând dispozițiile din legislația națională care transpun dispozițiile unei directive. Acest lucru trebuie să fie prevăzut pentru fiecare obligație, nu numai la nivel de articol. În principiu, dacă statele membre respectă această obligație, nu este nevoie să trimită Comisiei documente explicative privind transpunerea.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Principalele dispoziții care modifică în mod substanțial Directiva (UE) 2018/2001 sau care îi adaugă elemente noi sunt următoarele:

Articolul 1 alineatul (1) modifică articolul 2 din REDII prin modificarea definiției combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică și a valorii implicite și prin adăugarea unor definiții noi pentru lemn rotund de calitate, combustibili din surse regenerabile, zonă de ofertare, sistem de contorizare inteligentă, punct de reîncărcare, participant la piață, piață de energie electrică, baterie de uz casnic, baterie pentru vehicule electrice, baterie industrială, stare de sănătate, stare de încărcare, valoare de referință a puterii, încărcare inteligentă, autoritate de reglementare, încărcare bidirecțională, punct de reîncărcare cu putere normală, industrie, scopuri neenergetice, plantații forestiere și pădure plantată.

Articolul 1 alineatul (2) modifică articolul 3 alineatul (1) din REDII cu obiectivul UE actualizat pentru 2030 privind o pondere de cel puțin 40 % a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii în 2030. De asemenea, modifică articolul 3 alineatul (3) pentru a consolida obligația de a reduce la minimum riscurile inutile de denaturare a pieței care rezultă din schemele de sprijin și pentru a evita sprijinirea anumitor materii prime pentru producția de energie, în conformitate cu principiul utilizării în cascadă. Aceasta introduce, de asemenea, obligația de a elimina treptat, cu unele excepții, sprijinul pentru producția de energie electrică din biomasă începând din 2026. În plus, articolul 1 alineatul (2) adaugă un nou alineat privind electrificarea, pentru a ajuta statele membre să își atingă contribuțiile naționale.

Articolul 1 alineatul (3) modifică articolul 7 din REDII cu metoda de calcul actualizată a ponderii energiei din surse regenerabile, astfel încât (i) energia din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică trebuie să fie contabilizată în sectorul în care este consumată (energie electrică, încălzire și răcire sau transporturi) și (ii) energia electrică din surse regenerabile utilizată pentru a produce combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică nu este inclusă în calculul consumului final brut de energie electrică din surse regenerabile în statul membru.

Articolul 1 alineatul (4) modifică articolul 9 alineatul (1) din REDII cu un alineat suplimentar privind obligația statelor membre de a avea un proiect-pilot transfrontalier în termen de 3 ani și modifică articolul 9 alineatul (7) din REDII cu un alineat suplimentar privind planificarea energiei offshore comună pentru fiecare bazin maritim, în temeiul căruia statele membre trebuie să definească împreună și să convină

să coopereze cu privire la cantitatea de energie din surse regenerabile offshore produsă care urmează să fie utilizată în fiecare bazin maritim până în 2050, cu etape intermediare în 2030 și 2040.

Articolul 1 alineatul (5) modifică articolul 15 din REDII prin eliminarea alineatelor (4)-(7) privind clădirile, care au fost mutate la un nou articol (15a), actualizându-se trimiterile la standarde, consolidând dispoziția privind contractele de achiziție de energie electrică din surse regenerabile și adăugând o clauză de revizuire a procedurilor administrative la un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare.

Articolul 1 alineatul (6) introduce un nou articol 15a privind integrarea energiei din surse regenerabile și măsurile de facilitare a integrării încălzirii și răcirii în clădiri. Acest nou articol include un nou obiectiv orientativ al Uniunii privind energia din surse regenerabile în clădiri până în 2030 de 49 % și o trimitere la noua definiție a „încălzirii și răcirii centralizate eficiente”, care va fi adăugată la Directiva reformată privind eficiența energetică, care este una dintre modalitățile prin care poate fi atins nivelul minim de SRE în clădirile noi și în clădirile care fac obiectul unor renovări majore. Acesta adaptează textul alineatelor privind clădirile de la articolul 15 din REDII pentru a le corela cu realizarea obiectivelor orientative privind SRE și pentru a promova trecerea de la sistemele de încălzire pe bază de combustibili fosili la SRE, precum și pentru a fi coerentă cu Directiva europeană privind performanța energetică a clădirilor.

Articolul 1 alineatul (7) modifică articolul 18 alineatul (3) din REDII cu paragrafe adaptate privind cerințele de calificare și certificare pentru instalatori pentru a aborda faptul că există un deficit de instalatori de sisteme de încălzire pe bază de energie din surse regenerabile, ceea ce reprezintă o „frână” pentru eliminarea treptată a sistemelor pe bază de combustibili fosili. De asemenea, articolul menționat elimină lista tipurilor specifice de tehnologii de încălzire din surse regenerabile și o înlocuiește cu o trimitere generică la sistemele de încălzire pe bază de SRE. Acesta modifică articolul 18 alineatul (4) din REDII, obligând statele membre să instituie măsuri de sprijinire a participării la programele de formare. Posibilitatea anterioară ca statele membre să publice lista instalatorilor calificați devine o cerință.

Articolul 1 alineatul (8) modifică articolul 19 alineatul (2) și alineatul (8) din REDII pentru a elimina posibilitatea statelor membre de a nu emite garanții de origine unui producător care beneficiază de sprijin financiar, corelându-se cu modificările legate de contractele de achiziție de energie electrică de la articolul 15.

Articolul 1 alineatul (9) modifică articolul 20 alineatul (3) din REDII cu un nou alineat suplimentar pentru a consolida integrarea sistemelor energetice între sistemele de încălzire și de răcire centralizată și alte rețele energetice, impunând statelor membre, acolo unde este cazul, să dezvolte sistemele de încălzire și de răcire centralizată eficiente pentru a promova încălzirea și răcirea din surse regenerabile de energie.

Articolul 1 alineatul (10) introduce un nou articol 20a în REDII de facilitare a integrării în sistem a energiei electrice din surse regenerabile prin următoarele măsuri:

- Operatorii de transport și de sistem (OTS) și operatorii de distribuție (OD) au obligația de a pune la dispoziție informații privind ponderea SRE și conținutul

de GES al energiei electrice pe care o furnizează, pentru a spori transparența și a oferi mai multe informații actorilor de pe piața energiei electrice, agregatorilor, consumatorilor și utilizatorilor finali.

- Producătorii de baterii trebuie să le permită accesul proprietarilor de baterii, precum și părților terțe care acționează în numele acestora, la informații privind capacitatea, starea de sănătate, starea de încărcare și valoarea de referință a puterii bateriilor.
- Statele membre asigură o capacitate de încărcare inteligentă pentru punctele de reîncărcare cu putere normală care nu sunt accesibile publicului, având în vedere relevanța acestora pentru integrarea sistemului energetic.
- Statele membre se asigură că dispozițiile de reglementare privind utilizarea activelor de stocare și de echilibrare nu discriminează participarea sistemelor de stocare mici și/sau mobile pe piața serviciilor de flexibilitate, echilibrare și stocare.

Articolul 1 alineatul (11) introduce un nou articol 22a în REDII privind integrarea energiei din surse regenerabile în industrie, cu un obiectiv orientativ de creștere medie anuală a ponderii energiei din surse regenerabile de 1,1 puncte procentuale și un obiectiv obligatoriu de 50 % pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați ca materii prime sau ca vectori energetici. Acesta introduce, de asemenea, cerința ca etichetarea produselor industriale ecologice să indice procentul de energie din surse regenerabile utilizată în conformitate cu o metodologie comună la nivelul UE.

Articolul 1 alineatul (12) modifică articolul 23 alineatul (1) din REDII, astfel încât creșterea anuală cu 1,1 puncte procentuale a încălzirii și răcirii devine un nivel de referință obligatoriu și adaugă un alineat suplimentar care obligă statele membre să efectueze o evaluare a potențialului lor de energie din surse regenerabile și a utilizării căldurii și răcorii reziduale în sectorul încălzirii și răcirii. Acesta modifică, de asemenea, articolul 23 alineatul (4) din REDII printr-un set extins de măsuri pentru a le ajuta să pună în aplicare obiectivul privind încălzirea și răcirea. De asemenea, articolul consolidează acest alineat, astfel încât asigurarea accesibilității măsurilor pentru toți consumatorii, în special pentru cei din gospodării vulnerabile sau cu venituri mici, care altfel nu ar dispune de suficient capital inițial pentru a beneficia de ele, să nu fie doar un obiectiv, ci o obligație pentru statele membre.

Articolul 1 alineatul (13) modifică articolul 24 alineatul (1) din REDII cu un alineat actualizat privind informațiile referitoare la ponderea energiei din surse regenerabile în sistemele de încălzire și răcire centralizată. Articolul 1 alineatul (13) modifică articolul 24 alineatul (4) din REDII cu un alineat actualizat privind creșterea ponderii vizate, de la 1 punct procentual la 2,1 puncte procentuale de energie din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală în încălzirea și răcirea centralizată și se adaugă un nou alineat care extinde accesul terților pentru a se aplica sistemelor de încălzire sau răcire centralizată de peste 25 MWth, în cazul în care acest lucru este justificat. Articolul 1 alineatul (13) modifică articolul 24 alineatul (5) din REDII cu un alineat actualizat, adăugându-se o trimitere la noua definiție a încălzirii centralizate eficiente (care urmează să fie adăugată în Directiva reformată privind eficiența energetică) și solicitând statelor membre să instituie un mecanism de soluționare a refuzurilor nejustificate de a oferi acces terților. Articolul 24 alineatul (6) din REDII se modifică cu un nou alineat privind un cadru care să faciliteze coordonarea între

actorii care au un rol în utilizarea căldurii și răcorii reziduale. Articolul 1 alineatul (13) modifică articolul 24 alineatul (8) din REDII cu paragrafe actualizate care solicită OD să efectueze o evaluare la fiecare 4 ani a potențialului sistemelor de încălzire sau răcire centralizată de a furniza servicii de echilibrare și alte servicii de sistem. Articolul 24 alineatul (9) din REDII se modifică cu un alineat actualizat privind obligația statelor membre de a asigura că drepturile consumatorilor și normele de exploatare a sistemelor de încălzire și răcire centralizată în conformitate cu normele revizuite sunt clar definite, puse la dispoziția publicului și că autoritatea competentă asigură respectarea lor. Articolul 24 alineatul (10) din REDII se modifică cu un alineat actualizat care corectează trimiterile încrucișate și adaugă noua definiție a încălzirii centralizate eficiente (care urmează să fie adăugată în Directiva reformată privind eficiența energetică).

Articolul 1 alineatul (14) modifică articolul 25 alineatul (1) din REDII prin creșterea nivelului de ambiție cu privire la ponderea surselor regenerabile de energie în sectorul transporturilor prin stabilirea unui obiectiv de reducere cu 13 % a intensității gazelor cu efect de seră, prin creșterea obiectivului secundar cu privire la biocombustibilii avansați de la cel puțin 0,2 % în 2022 la 0,5 % în 2025 și la 2,2 % în 2030 și prin introducerea unui obiectiv secundar de 2,6 % pentru combustibilii de origine nebiologică produși din surse regenerabile. Articolul 1 alineatul (14) introduce, de asemenea, un mecanism de credite pentru promovarea electromobilității, în temeiul căruia operatorii economici care furnizează energie electrică din surse regenerabile vehiculelor electrice prin intermediul stațiilor publice de încărcare vor primi credite pe care le pot vinde furnizorilor de combustibili, care le pot utiliza pentru a îndeplini obligația care le revine în calitate de furnizori de combustibili.

Articolul 1 alineatul (15) modifică articolul 26 din REDII pentru a reflecta obiectivul privind intensitatea gazelor cu efect de seră stabilit pentru transporturi.

Articolul 1 alineatul (16) modifică articolul 27 alineatul (1) din REDII prin stabilirea de norme pentru calcularea atât a reducerii intensității gazelor cu efect de seră generate de combustibilii obținuți prin utilizarea surselor regenerabile de energie în transporturi, cât și a obiectivelor privind biocombustibilii avansați și biogazul și combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică. Articolul 1 alineatul (16) elimină articolul 27 alineatul (2) din REDII, pentru a elimina multiplicatorii asociați anumitor combustibili din surse regenerabile și energiei electrice din surse regenerabile utilizate în transporturi. Articolul 1 alineatul (16) modifică articolul 27 alineatul (3) din REDII pentru a elimina cadrul de adiționalitate pentru energia electrică în transporturi și pentru ca dispozițiile privind calcularea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică produși din energie electrică să se aplice indiferent de sectorul în care acești combustibili sunt consumați.

Articolul 1 alineatul (17) modifică articolul 28 prin eliminarea alineatelor privind baza de date a Uniunii, care este în prezent reglementată la articolul 31 litera (a), și prin eliminarea împuternicirii de la alineatul (5) de a adopta un act delegat care să specifice metodologia de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră ale combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică și ale combustibililor pe bază de carbon reciclat, care este în prezent reglementată la articolul 1 alineatul (20).

Articolul 1 alineatul (18) modifică articolul 29 alineatele (1), (3), (4), (5) și (6) din REDII cu alineate actualizate, consolidând în mod specific actualele criterii de

durabilitate prin aplicarea criteriilor existente privind terenurile (de exemplu, zonele interzise) pentru biomasa agricolă și biomasa forestieră (inclusiv pădurile primare și bogate în diversitate și turbăriile). Aceste criterii consolidate se aplică instalațiilor de producere a energiei termice și electrice pe bază de biomasă de dimensiuni mici, cu o capacitate termică instalată totală mai mică de 5 MW. Articolul 1 alineatul (18) modifică articolul 29 alineatul (10) din REDII cu un alineat actualizat care aplică pragurile existente de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru producția de energie electrică, încălzire și răcire pe bază de combustibili din biomasă pentru instalațiile existente (nu doar pentru instalațiile noi). Articolul 1 alineatul (18) adaugă elemente suplimentare la articolul 29 alineatul (6) pentru a reduce la minimum impactul negativ al recoltării asupra calității solului și a biodiversității.

Articolul 1 alineatul (19) introduce un nou articol 29a privind criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și combustibilii pe bază de carbon reciclat, astfel încât energia obținută din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică să poată fi luată în considerare în vederea atingerii obiectivelor stabilite în prezenta directivă numai în cazul în care reducerea emisiilor sale de GES este de cel puțin 70 %, iar energia obținută din combustibili pe bază de carbon reciclat poate fi luată în considerare în vederea atingerii obiectivului privind transporturile numai dacă reducerea emisiilor sale de GES este de cel puțin 70 %.

Articolul 1 alineatul (20) modifică articolul 30 din REDII pentru a-l adapta la modificările introduse la articolele 29a și 31a. Articolul menționat introduce, de asemenea, un mecanism de verificare simplificat pentru instalațiile cu o capacitate cuprinsă între 5 și 10 MW.

Articolul 1 alineatul (21) elimină alineatele (2), (3) și (4) de la articolul 31 din REDII, care reglementează posibilitatea utilizării valorilor de cultivare regionale, pentru a promova mai bine eforturile individuale ale producătorilor de a reduce intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de materiile prime.

Articolul 1 alineatul (22) introduce un nou articolul 31a, care reglementează baza de date a Uniunii, extinzându-i domeniul de aplicare astfel încât să poată include și alți combustibili, nu doar pe cei utilizați în sectorul transporturilor. Aceasta va permite urmărirea combustibililor lichizi și gazoși din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat, precum și a emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață al acestora. Baza de date este instrumentul de monitorizare și raportare în care furnizorii de combustibili trebuie să introducă informațiile necesare pentru a se verifica respectarea de către aceștia a obligației impuse furnizorilor de combustibili, prevăzută la articolul 25.

Articolul 2 modifică Regulamentul (UE) 2018/1999 pentru a înlocui obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii privind o pondere de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile consumate în Uniune în anul 2030 menționat în acesta cu „obiectivul obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru anul 2030, astfel cum este menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001”. Articolul menționat nu modifică alte elemente-cheie ale Regulamentului (UE) 2018/1999, cum ar fi obiectivul de interconectare electrică de 15 %, care rămâne esențial pentru integrarea surselor regenerabile de energie.

Articolul 3 modifică Directiva 98/70/CE pentru a se evita duplicarea cerințelor de reglementare în ceea ce privește obiectivele de decarbonizare a combustibililor utilizați în transporturi și pentru a se alinia la Directiva (UE) 2018/2001, printre altele în ceea ce privește obligațiile privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și utilizarea biocombustibililor.

Articolul 4 conține dispoziții tranzitorii referitoare la obligațiile de raportare în temeiul Directivei 98/70/CE pentru a se asigura că datele colectate și raportate în conformitate cu articolele din Directiva 98/70/CE, care sunt eliminate prin articolul 3 alineatul (4) din prezenta directivă, sunt transmise Comisiei.

Articolul 5 conține dispozițiile privind transpunerea.

Articolul 6 abrogă Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului.

Articolul 7 se referă la intrarea în vigoare.

2021/0218 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului, a Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[3],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[4],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Pactul verde european[5] stabilește obiectivul ca Uniunea obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050 într-un mod care să contribuie la economia, creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Europa. Acest obiectiv, precum și obiectivul de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, astfel cum este stabilit în Planul privind obiectivul climatic pentru 2030[6], care a fost aprobat atât de Parlamentul European[7], cât și de Consiliul European[8], necesită o tranziție energetică și ponderi semnificativ mai mari ale surselor regenerabile de energie într-un sistem energetic integrat.

(2) Energia din surse regenerabile joacă un rol fundamental pentru punerea în practică a Pactului verde european și pentru atingerea neutralității climatice până în 2050, având în vedere faptul că sectorul energetic contribuie cu peste 75 % la emisiile totale de gaze cu efect de seră din Uniune. Prin reducerea acestor emisii de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile contribuie, de asemenea, la abordarea provocărilor legate de mediu, cum ar fi pierderea biodiversității.

---

3 JO C , , p. .

4 JO C , , p. .

5 Comunicarea Comisiei COM (2019) 640 final din 11.12.2019, intitulată Pactul verde european.

6 Comunicarea Comisiei COM (2020) 562 final din 17.9.2020, intitulată Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor.

7 Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european [2019/2956(RSP)].

8 Concluziile Consiliului European din 11 decembrie 2020, https://www.consilium.europa.eu/media/47339/1011-12-20-euco-conclusions-ro.pdf.

(3) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului[9] stabilește un obiectiv obligatoriu al Uniunii de atingere a unei ponderi de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie al Uniunii până în 2030. În conformitate cu Planul privind obiectivul climatic, ponderea energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie ar trebui să se majoreze la 40 % până în 2030 pentru a realiza obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră[10]. Prin urmare, obiectivul stabilit la articolul 3 din directiva respectivă trebuie să fie majorat.

(4) Se recunoaște din ce în ce mai mult necesitatea alinierii politicilor în domeniul bioenergiei la principiul utilizării în cascadă a biomasei[11], în vederea asigurării unui acces echitabil la piața materiilor prime de biomasă în vederea dezvoltării de soluții bioeconomice inovatoare, cu valoare adăugată ridicată, și a unei bioeconomii circulare durabile. Atunci când elaborează scheme de sprijin pentru bioenergie, statele membre ar trebui, prin urmare, să țină seama de disponibilitatea aprovizionării sustenabile cu biomasă pentru uz energetic și pentru alte utilizări și de menținerea absorbanților de carbon și a ecosistemelor din pădurile naționale, precum și de principiul economiei circulare și al utilizării în cascadă a biomasei și de ierarhia deșeurilor stabilită în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului[12]. În acest scop, statele membre nu ar trebui să acorde sprijin pentru producția de energie din bușteni de gater, bușteni de furnir, buturugi și rădăcini și să evite promovarea utilizării lemnului rotund de calitate pentru producția de energie, cu excepția unor circumstanțe bine definite. În conformitate cu principiul utilizării în cascadă, biomasa lemnoasă ar trebui utilizată în conformitate cu cea mai mare valoare adăugată economică și de mediu, în următoarea ordine a priorităților: 1) produse pe bază de lemn, 2) prelungirea duratei lor de viață, 3) reutilizare, 4) reciclare, 5) bioenergie și 6) eliminare. În cazul în care nicio altă utilizare a biomasei lemnoase nu este viabilă din punct de vedere economic sau potrivită din punctul de vedere al mediului, recuperarea energiei contribuie la reducerea producției de energie din surse neregenerabile. Prin urmare, schemele de sprijin ale statelor membre pentru bioenergie ar trebui să fie direcționate către astfel de materii prime pentru care există o concurență redusă pe piață cu sectoarele materialelor și a căror aprovizionare se consideră că are un efect pozitiv atât pentru climă, cât și pentru biodiversitate, pentru a evita stimulentele negative pentru opțiunile nesustenabile în materie de bioenergie, astfel cum au fost identificate în raportul JRC intitulat „Utilizarea biomasei lemnoase pentru

---

9 Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

10 Punctul 3 din Comunicarea Comisiei COM (2020) 562 final din 17.9.2020, intitulată Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor.

11 Principiul utilizării în cascadă urmărește să obțină utilizarea eficientă a resurselor de biomasă, acordând prioritate utilizării materiilor prime de biomasă în defavoarea utilizării de energie ori de câte ori este posibil, crescând astfel cantitatea de biomasă disponibilă în cadrul sistemului. În conformitate cu principiul utilizării în cascadă, biomasa lemnoasă ar trebui utilizată în conformitate cu cea mai mare valoare adăugată economică și de mediu, în următoarea ordine a priorităților: 1) produse pe bază de lemn, 2) prelungirea duratei lor de viață, 3) reutilizare, 4) reciclare, 5) bioenergie și 6) eliminare.

12 Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

producția de energie în UE”[13]. Pe de altă parte, în definirea implicațiilor suplimentare ale principiului utilizării în cascadă, este necesar să se recunoască particularitățile naționale care ghidează statele membre în elaborarea schemelor lor de sprijin. Prevenirea, reutilizarea și reciclarea deșeurilor ar trebui să fie opțiunea prioritară. Statele membre ar trebui să evite crearea unor scheme de sprijin care ar fi contrare obiectivelor privind tratarea deșeurilor și care ar duce la utilizarea ineficientă a deșeurilor reciclabile. În plus, pentru a asigura o utilizare mai eficientă a bioenergiei, începând din 2026, statele membre nu ar trebui să mai acorde sprijin centralelor care produc exclusiv energie electrică, cu excepția cazului în care instalațiile se află în regiuni cu un statut specific de utilizare în ceea ce privește tranziția lor de la combustibilii fosili sau în cazul în care instalațiile utilizează captarea și stocarea dioxidului de carbon.

(5) Creșterea rapidă a producției de energie electrică din surse regenerabile și competitivitatea din ce în ce mai mare a costurilor acesteia pot fi utilizate pentru a răspunde unei ponderi tot mai mari a cererii de energie, de exemplu, prin utilizarea pompelor de căldură pentru încălzirea spațiilor sau a proceselor industriale la temperatură scăzută, a vehiculelor electrice pentru transport sau a furnalelor electrice din anumite sectoare. Energia electrică din surse regenerabile poate fi utilizată, de asemenea, pentru a produce combustibili sintetici destinați consumului în sectoare ale transporturilor greu de decarbonizat, cum ar fi aviația și transportul maritim. Un cadru pentru electrificare trebuie să permită o coordonare solidă și eficientă și să extindă mecanismele pieței pentru a corela cererea și oferta în spațiu și timp, pentru a stimula investițiile în flexibilitate și pentru a contribui la integrarea unor ponderi mari ale producției variabile de energie electrică din surse regenerabile. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că utilizarea energiei electrice din surse regenerabile continuă să crească într-un ritm adecvat pentru a răspunde creșterii cererii. În acest scop, statele membre ar trebui să stabilească un cadru care să includă mecanisme compatibile cu piața pentru a elimina barierele rămase în calea integrării depline în sistemul energetic a unor sisteme energetice sigure și adecvate, adaptate unui nivel ridicat de energie din surse regenerabile, precum și a unor instalații de stocare. În special, acest cadru abordează barierele rămase, inclusiv cele nefinanciare, cum ar fi resursele digitale și umane insuficiente ale autorităților pentru prelucrarea unui număr tot mai mare de cereri de autorizare.

(6) Atunci când se calculează ponderea energiei din surse regenerabile într-un stat membru, combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică ar trebui să fie luați în considerare în sectorul în care sunt consumați (energie electrică, încălzire și răcire sau transporturi). Pentru a evita dubla contabilizare, energia electrică din surse regenerabile utilizată pentru producerea acestor combustibili nu ar trebui luată în calcul. Acest lucru ar duce la o armonizare a normelor de contabilizare pentru acești combustibili în tot cuprinsul directivei, indiferent dacă aceștia sunt luați în considerare pentru obiectivul global privind energia din surse regenerabile sau pentru orice alt obiectiv secundar. De asemenea, acest lucru ar permite calcularea consumului real de energie, ținând seama de pierderile de energie din procesul de producere a acestor combustibili. În plus,

[13] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719.

s-ar permite contabilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică importați și consumați în Uniune.

(7) Cooperarea statelor membre în vederea promovării energiei din surse regenerabile poate lua forma transferurilor statistice, a schemelor de sprijin sau a proiectelor comune. Aceasta permite o utilizare eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile în întreaga Europă și contribuie la integrarea pe piață. În ciuda potențialului său, cooperarea a fost foarte limitată, ceea ce a condus la rezultate nesatisfăcătoare în legătură cu eficiența în ceea ce privește creșterea ponderii energiei din surse regenerabile. Prin urmare, statele membre ar trebui să fie obligate să testeze cooperarea prin punerea în aplicare a unui proiect-pilot. Proiectele finanțate prin contribuții naționale în cadrul mecanismului Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile instituit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei[14] ar îndeplini această obligație pentru statele membre implicate.

(8) Strategia privind energia din surse regenerabile offshore introduce un obiectiv ambițios de generare a unei cantități de 300 GW de energie eoliană offshore și de 40 GW de energie oceanică în toate bazinele maritime ale Uniunii până în 2050. Pentru a se asigura această schimbare majoră, va fi necesară o colaborare transfrontalieră între statele membre la nivel de bazin maritim. Prin urmare, statele membre ar trebui să definească împreună cantitatea de energie din surse regenerabile offshore produsă, care urmează să fie utilizată în fiecare bazin maritim până în 2050, cu etape intermediare în 2030 și 2040. Aceste obiective ar trebui să se reflecte în planurile actualizate naționale privind energia și clima care vor fi prezentate în 2023 și 2024 în temeiul Regulamentul (UE) 2018/1999. La stabilirea cantității, statele membre ar trebui să țină seama de potențialul de energie din surse regenerabile offshore al fiecărui bazin maritim, de protecția mediului, de adaptarea la schimbările climatice și de alte utilizări ale mării, precum și de obiectivele de decarbonizare ale Uniunii. În plus, statele membre ar trebui să analizeze tot mai atent posibilitatea de a combina producția de energie din surse regenerabile offshore cu liniile de transport care interconectează mai multe state membre, sub forma unor proiecte hibride sau, într-o etapă ulterioară, a unei rețele mai buclate. Acest lucru ar permite distribuția energiei electrice în direcții diferite, maximizând astfel bunăstarea socioeconomică, optimizând cheltuielile de infrastructură și permițând o utilizare mai durabilă a mării.

(9) Piața contractelor de achiziție de energie electrică din surse regenerabile este în creștere rapidă și oferă o cale complementară către piața producției de energie din surse regenerabile, pe lângă schemele de sprijin ale statelor membre sau vânzarea directă pe piața angro de energie electrică. În același timp, piața contractelor de achiziție de energie electrică din surse regenerabile este încă limitată la un număr mic de state membre și de întreprinderi mari, existând în continuare bariere administrative, tehnice și financiare semnificative într-o mare parte a pieței Uniunii. Măsurile existente prevăzute la articolul 15 menite să încurajeze încheierea de contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile ar trebui, prin urmare, să fie consolidate în continuare, prin

[14] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei din 15 septembrie 2020 privind mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile (JO L 303, 17.9.2020, p. 1).

explorarea utilizării garanțiilor pentru credite pentru a reduce riscurile financiare ale acestor acorduri, ținând seama de faptul că aceste garanții, în cazul în care sunt publice, nu ar trebui să elimine finanțarea privată.

(10) Procedurile administrative extrem de complexe și excesiv de lungi constituie un obstacol major în calea utilizării energiei din surse regenerabile. Pe baza măsurilor de îmbunătățire a procedurilor administrative pentru instalațiile pe bază de energie din surse regenerabile pe care statele membre trebuie să le raporteze până la 15 martie 2023 în primele lor rapoarte naționale intermediare integrate privind energia și clima în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului[15], Comisia ar trebui să evalueze dacă dispozițiile incluse în prezenta directivă pentru simplificarea acestor proceduri au condus la proceduri eficiente și proporționale. În cazul în care evaluarea respectivă arată că există posibilități semnificative de îmbunătățire, Comisia ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că statele membre dispun de proceduri administrative raționalizate și eficiente.

(11) Clădirile au un mare potențial neexploatat de a contribui în mod eficace la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în Uniune. Decarbonizarea încălzirii și răcirii în acest sector prin creșterea ponderii producției și a utilizării energiei din surse regenerabile va fi necesară pentru a îndeplini obiectivul ambițios stabilit în Planul privind obiectivul climatic de a realiza obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică. Cu toate acestea, progresele privind utilizarea surselor regenerabile de energie pentru încălzire și răcire au stagnat în ultimul deceniu, bazându-se în mare parte pe utilizarea sporită a biomasei. Fără stabilirea unor obiective de creștere a producției și a utilizării energiei din surse regenerabile în clădiri, nu va exista capacitatea de a urmări progresele și de a identifica blocajele în utilizarea surselor regenerabile de energie. În plus, crearea de obiective va transmite investitorilor un semnal pe termen lung, inclusiv pentru perioada imediat ulterioară anului 2030. Acest lucru va completa obligațiile legate de eficiența energetică și de performanța energetică a clădirilor. Prin urmare, ar trebui stabilite obiective orientative pentru utilizarea energiei din surse regenerabile în clădiri, pentru a orienta și a stimula eforturile statelor membre de a exploata potențialul utilizării și producției de energie din surse regenerabile în clădiri, pentru a încuraja dezvoltarea și integrarea tehnologiilor care produc energie din surse regenerabile, oferind în același timp siguranță investitorilor și implicare la nivel local.

(12) Numărul insuficient de lucrători calificați, în special instalatori și proiectanți de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile, încetinește înlocuirea sistemelor de încălzire pe bază de combustibili fosili cu sisteme pe bază de energie din surse regenerabile și reprezintă un obstacol major în calea integrării surselor regenerabile de energie în clădiri, industrie și agricultură. Statele membre ar trebui să coopereze cu partenerii sociali și cu comunitățile de

[15] Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

energie din surse regenerabile pentru a anticipa competențele care vor fi necesare. Un număr suficient de programe de formare de înaltă calitate și de posibilități de certificare care să asigure instalarea corespunzătoare și funcționarea fiabilă a unei game largi de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile ar trebui să fie puse la dispoziție și concepute astfel încât să atragă participarea la astfel de programe de formare și sisteme de certificare. Statele membre ar trebui să analizeze ce măsuri ar trebui luate pentru a atrage grupurile care sunt în prezent insuficient reprezentate în domeniile profesionale în cauză. Lista instalatorilor formați și certificați ar trebui să fie făcută publică pentru a asigura încrederea consumatorilor și accesul facil la competențe personalizate de proiectare și instalare care să garanteze instalarea și funcționarea corespunzătoare a încălzirii și răcirii din surse regenerabile.

(13) Garanțiile de origine reprezintă un instrument esențial pentru informarea consumatorilor, precum și pentru optarea în continuare pentru contractele de achiziție de energie electrică din surse regenerabile. Pentru a stabili o bază coerentă la nivelul Uniunii pentru utilizarea garanțiilor de origine și pentru a oferi acces la dovezi justificative adecvate pentru persoanele care încheie contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile, toți producătorii de energie din surse regenerabile ar trebui să poată primi o garanție de origine fără a aduce atingere obligației statelor membre de a lua în considerare valoarea de piață a garanțiilor de origine în cazul în care producătorii de energie beneficiază de sprijin financiar.

(14) Dezvoltarea infrastructurii pentru rețelele de încălzire și răcire centralizată ar trebui să fie intensificată și orientată către exploatarea unei game mai largi de surse regenerabile de căldură și răcoare într-un mod eficient și flexibil, pentru a spori utilizarea energiei din surse regenerabile și pentru a aprofunda integrarea sistemului energetic. Prin urmare, este oportun să se actualizeze lista surselor regenerabile de energie pe care rețelele de încălzire și răcire centralizată ar trebui să le integreze din ce în ce mai mult și să se solicite integrarea stocării energiei termice ca sursă de flexibilitate, de eficiență energetică sporită și de funcționare mai eficientă din punctul de vedere al costurilor.

(15) Cu peste 30 de milioane de vehicule electrice preconizate în Uniune până în 2030, este necesar să se asigure faptul că acestea pot contribui pe deplin la integrarea în sistem a energiei electrice din surse regenerabile și că pot permite astfel atingerea unor ponderi mai mari de energie electrică din surse regenerabile într-un mod optim din punctul de vedere al costurilor. Potențialul vehiculelor electrice de a absorbi energia electrică din surse regenerabile atunci când aceasta este produsă în cantități mari și de a o alimenta din nou într-o rețea atunci când există un deficit de energie trebuie să fie valorificat pe deplin. Prin urmare, este oportun să se introducă măsuri specifice privind vehiculele electrice și informații referitoare la energia din surse regenerabile și la modul și momentul în care poate fi accesată, care să vină în completarea celor din Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului[16] și din

[16] Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).

[propunerea de Regulament privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020].

(16) Pentru ca serviciile de flexibilitate și de echilibrare provenite din agregarea activelor de stocare distribuite să fie dezvoltate în mod competitiv, accesul în timp real la informațiile de bază privind bateriile, cum ar fi starea de sănătate, starea de încărcare, capacitatea și valoarea de referință a puterii, ar trebui să fie furnizat în condiții nediscriminatorii și gratuit proprietarilor sau utilizatorilor bateriilor și entităților care acționează în numele acestora, cum ar fi administratorii de sisteme energetice ale clădirilor, furnizorii de servicii de mobilitate și alți participanți la piața energiei electrice. Prin urmare, este oportun să se introducă măsuri care să răspundă nevoii de acces la astfel de date pentru a facilita operațiunile legate de integrarea bateriilor de uz casnic și a vehiculelor electrice, completând dispozițiile privind accesul la datele referitoare la baterii legate de facilitarea reafectării bateriilor din [propunerea de regulament al Comisiei privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020]. Dispozițiile privind accesul la datele referitoare la bateriile vehiculelor electrice ar trebui să se aplice în plus față de orice dispoziție prevăzută în dreptul Uniunii privind omologarea de tip a vehiculelor.

(17) Numărul tot mai mare de vehicule electrice din modurile de transport rutier, feroviar, maritim și din alte moduri de transport va necesita optimizarea și gestionarea operațiunilor de reîncărcare într-un mod care să nu cauzeze congestionare și să valorifice pe deplin disponibilitatea energiei electrice din surse regenerabile și prețurile scăzute ale energiei electrice din sistem. În situațiile în care încărcarea bidirecțională ar contribui la pătrunderea în continuare a energiei electrice din surse regenerabile în sectorul transporturilor și în sistemul de energie electrică în general, prin intermediul parcurilor de vehicule electrice, o astfel de funcționalitate ar trebui, de asemenea, să fie pusă la dispoziție. Având în vedere durata lungă de viață a punctelor de reîncărcare, cerințele privind infrastructura de încărcare ar trebui să fie actualizate în așa fel încât să răspundă nevoilor viitoare și să nu genereze efecte negative de blocare a dezvoltării tehnologiei și a serviciilor.

(18) Utilizatorii de vehicule electrice care încheie acorduri contractuale cu furnizorii de servicii de electromobilitate și cu participanții la piața energiei electrice ar trebui să aibă dreptul de a primi informații și explicații cu privire la modul în care termenii acordului vor afecta utilizarea vehiculului lor și starea de sănătate a bateriei vehiculului. Furnizorii de servicii de electromobilitate și participanții la piața energiei electrice ar trebui să explice în mod clar utilizatorilor de vehicule electrice modul în care vor fi remunerați pentru serviciile de flexibilitate, echilibrare și stocare furnizate sistemului și pieței de energie electrică prin utilizarea vehiculului lor electric. Utilizatorilor de vehicule electrice trebuie, de asemenea, să li se garanteze protecția drepturilor consumatorilor atunci când încheie astfel de acorduri, în special în ceea ce privește protecția datelor lor cu caracter personal, cum ar fi localizarea și obiceiurile de conducere, în legătură cu utilizarea vehiculului lor. Preferința utilizatorilor de vehicule electrice în ceea ce privește tipul de energie electrică achiziționată pentru a fi utilizată în vehiculul lor electric, precum și alte preferințe, pot fi, de asemenea, incluse în astfel de acorduri. Din motivele enunțate mai sus, este important ca utilizatorii de vehicule electrice să își poată

utiliza abonamentul la mai multe puncte de reîncărcare. Acest lucru va permite, de asemenea, furnizorului de servicii ales de utilizatorul vehiculului electric să integreze în mod optim vehiculul electric în sistemul de energie electrică, printr-o planificare predictibilă și prin stimulente bazate pe preferințele utilizatorului de vehicule electrice. Acest lucru este, de asemenea, în conformitate cu principiile unui sistem energetic axat pe consumator și bazat pe prosumator, precum și cu dreptul utilizatorilor de vehicule electrice de a alege furnizorul, în calitate de clienți finali, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/944.

(19) Activele de stocare distribuite, cum ar fi bateriile de uz casnic și bateriile vehiculelor electrice, au potențialul de a oferi rețelei servicii de flexibilitate și de echilibrare considerabile prin agregare. Pentru a facilita dezvoltarea unor astfel de servicii, dispozițiile de reglementare privind conectarea și exploatarea activelor de stocare, cum ar fi tarifele, termenele de angajament și specificațiile de conectare, ar trebui să fie concepute astfel încât să nu împiedice potențialul tuturor activelor de stocare, inclusiv al celor mici și mobile, pentru a oferi servicii de flexibilitate și de echilibrare sistemului și pentru a contribui la pătrunderea în continuare a energiei electrice din surse regenerabile, în comparație cu activele fixe de stocare mai mari.

(20) Punctele de reîncărcare în care vehiculele electrice sunt parcate de obicei pentru perioade lungi de timp, cum ar fi locurile în care persoanele parchează din motive de reședință sau legate de locul de muncă, sunt extrem de relevante pentru integrarea sistemului energetic. Prin urmare, trebuie asigurate funcționalități de încărcare inteligentă. În această privință, exploatarea infrastructurii de încărcare normală, care nu este accesibilă publicului, este deosebit de importantă pentru integrarea vehiculelor electrice în sistemul de energie electrică, deoarece aceasta este situată în locuri în care vehiculele electrice sunt parcate în mod repetat pentru perioade lungi de timp, cum ar fi în clădirile cu acces limitat, în parcările pentru angajați sau în spațiile de parcare închiriate persoanelor fizice sau juridice.

(21) Industria este responsabilă pentru 25 % din consumul de energie al Uniunii și este un mare consumator de energie pentru încălzire și răcire, care este în prezent generată în proporție de 91 % din combustibili fosili. Cu toate acestea, 50 % din necesarul de energie pentru încălzire și răcire vizează o temperatură scăzută (< 200 °C), pentru care există alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor în materie de energie din surse regenerabile, inclusiv prin electrificare. În plus, industria utilizează surse neregenerabile ca materii prime pentru a fabrica produse precum oțelul sau produsele chimice. Deciziile din prezent privind investițiile industriale vor determina viitoarele procese industriale și opțiuni energetice care pot fi luate în considerare de industrie. Prin urmare, este important ca aceste decizii privind investițiile să fie adaptate la exigențele viitorului. Prin urmare, ar trebui să se stabilească valori de referință pentru a stimula industria să treacă la procese de producție bazate pe surse regenerabile de energie care nu numai că sunt alimentate cu energie din surse regenerabile, ci utilizează și materii prime pe bază de surse regenerabile de energie, cum ar fi hidrogenul produs din surse regenerabile de energie. În plus, este necesară o metodologie comună pentru produsele etichetate ca fiind produse parțial sau integral prin utilizarea energiei din surse regenerabile sau a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică ca materii prime,

ținând seama de metodologiile existente ale Uniunii de etichetare a produselor și de inițiativele privind produsele sustenabile. Acest lucru ar evita practicile înșelătoare și ar spori încrederea consumatorilor. În plus, având în vedere preferința consumatorilor pentru produsele care contribuie la obiectivele de mediu și de combatere a schimbărilor climatice, acest lucru ar stimula cererea de pe piață pentru produsele respective.

(22) Combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică pot fi utilizați în scopuri energetice, dar și în scopuri neenergetice, ca materii prime în industrii precum cea siderurgică sau cea a produselor chimice. Utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în ambele scopuri le exploatează pe deplin potențialul de a înlocui combustibilii fosili utilizați ca materii prime și de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră în industrie și, prin urmare, ar trebui să fie inclusă într-un obiectiv privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică. Măsurile naționale de sprijinire a utilizării combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în industrie nu ar trebui să conducă la creșteri nete ale poluării cauzate de creșterea cererii de producție de energie electrică care este satisfăcută de cei mai poluanți combustibili fosili, cum ar fi cărbunele, motorina, lignitul, turba și șistul bituminos.

(23) Creșterea nivelului de ambiție în sectorul încălzirii și răcirii este esențială pentru realizarea obiectivului global privind energia din surse regenerabile, având în vedere că încălzirea și răcirea constituie aproximativ jumătate din consumul de energie al Uniunii, acoperind o gamă largă de utilizări finale și tehnologii în clădiri, industrie și încălzirea și răcirea centralizată. Pentru a accelera creșterea ponderii surselor regenerabile de energie în sectorul încălzirii și răcirii, o creștere anuală cu 1,1 puncte procentuale la nivelul statelor membre ar trebui să devină obligatorie ca un nivel minim pentru toate statele membre. Pentru statele membre care au deja ponderi ale surselor regenerabile de energie de peste 50 % în sectorul încălzirii și răcirii, ar trebui să fie posibil să se aplice în continuare doar jumătate din rata de creștere anuală obligatorie, iar statele membre cu o pondere de 60 % sau mai mare pot considera că orice astfel de pondere acoperă rata medie anuală de creștere în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) literele (b) și (c). În plus, ar trebui stabilite suplimentări specifice fiecărui stat membru, prin redistribuirea eforturilor suplimentare pentru atingerea nivelului dorit de energie din surse regenerabile în 2030 între statele membre, pe baza PIB-ului și a rentabilității. O listă mai lungă a diferitelor măsuri ar trebui, de asemenea, să fie inclusă în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a facilita creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii. Statele membre pot pune în aplicare una sau mai multe măsuri din lista de măsuri.

(24) Pentru a se asigura că un rol mai important al încălzirii și răcirii centralizate este însoțit de o mai bună informare a consumatorilor, este oportun să se clarifice și să se consolideze divulgarea ponderii energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice a acestor sisteme.

(25) Sistemele moderne de încălzire și răcire centralizată eficiente bazate pe surse regenerabile de energie și-au demonstrat potențialul de a oferi soluții eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru integrarea energiei din surse regenerabile, creșterea eficienței energetice și integrarea sistemului energetic, facilitând decarbonizarea generală a sectorului încălzirii și răcirii. Pentru a se

asigura valorificarea acestui potențial, creșterea anuală a ponderii energiei din surse regenerabile și/sau a căldurii reziduale în sistemele de încălzire și răcire centralizată ar trebui să crească de la 1 la 2,1 puncte procentuale, fără a schimba caracterul orientativ al acestei creșteri, reflectând dezvoltarea inegală a acestui tip de rețea pe teritoriul Uniunii.

(26) Pentru a se reflecta importanța sporită a încălzirii și răcirii centralizate și necesitatea de a orienta dezvoltarea acestor rețele către integrarea unei cantități mai mari de energie din surse regenerabile, este oportun să se stabilească cerințe pentru a se asigura racordarea furnizorilor terți de energie din surse regenerabile și de căldură și răcoare reziduală la sisteme de încălzire sau răcire centralizată cu o capacitate mai mare de 25 MW.

(27) Căldura și răcoarea reziduală sunt insuficient utilizate, în pofida disponibilității lor pe scară largă, ceea ce duce la o risipă de resurse, la o eficiență energetică mai scăzută în sistemele energetice naționale și la un consum de energie mai mare decât este necesar în Uniune. Cerințele pentru o coordonare mai strânsă între operatorii de încălzire și răcire centralizată, sectoarele industriale și terțiare și autoritățile locale ar putea facilita dialogul și cooperarea necesare pentru a valorifica potențialul încălzirii și răcirii reziduale eficient din punctul de vedere al costurilor prin intermediul sistemelor de încălzire și răcire centralizată.

(28) Pentru a asigura participarea deplină a încălzirii și răcirii centralizate la integrarea sectorului energetic, este necesar să se extindă cooperarea cu operatorii de distribuție a energiei electrice la operatorii de transport și de sistem de energie electrică și să se extindă domeniul de aplicare al cooperării la planificarea investițiilor în rețea și la piețe pentru a se utiliza mai bine potențialul încălzirii și răcirii centralizate pentru furnizarea de servicii de flexibilitate pe piețele energiei electrice. Cooperarea în continuare cu operatorii de rețele de gaze, inclusiv de rețele de hidrogen și alte rețele energetice, ar trebui, de asemenea, să fie posibilă pentru a asigura o mai mare integrare la nivelul vectorilor energetici și utilizarea acestora în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor.

(29) Utilizarea combustibililor din surse regenerabile și a energiei electrice din surse regenerabile în transporturi poate contribui la decarbonizarea în mod rentabil a sectorului transporturilor din Uniune și poate îmbunătăți, printre altele, diversificarea energetică din sectorul respectiv, concomitent cu promovarea inovării, a creșterii economice și a creării de locuri de muncă în cadrul economiei Uniunii și cu reducerea dependenței de importurile de energie. În vederea atingerii obiectivului mai ambițios de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră definit de Uniune, nivelul energiei din surse regenerabile furnizate pentru toate modurile de transport din Uniune ar trebui să crească. Exprimarea obiectivului în domeniul transporturilor ca obiectiv de reducere a intensității gazelor cu efect de seră ar stimula utilizarea din ce în ce mai sporită a combustibililor cei mai rentabili și mai eficienți din punctul de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul transporturilor. În plus, un obiectiv de reducere a intensității gazelor cu efect de seră ar stimula inovarea și ar stabili o valoare de referință clară pentru a face comparații între tipurile de combustibili și energia electrică din surse regenerabile, în funcție de intensitatea gazelor cu efect de seră. În plus, creșterea nivelului obiectivului bazat pe energie privind biocombustibilii avansați și biogazul și introducerea

unui obiectiv privind combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică ar asigura o utilizare sporită a combustibililor din surse regenerabile cu cel mai mic impact asupra mediului în modurile de transport dificil de electrificat. Atingerea acestor obiective ar trebui să fie asigurată prin obligații impuse furnizorilor de combustibili, precum și prin alte măsuri incluse în [Regulamentul (UE) 2021/XXX privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim – FuelEU în domeniul maritim și în Regulamentul (UE) 2021/XXX privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil]. Obligațiile specifice ale furnizorilor de combustibili de aviație ar trebui stabilite numai în temeiul [Regulamentului (UE) 2021/XXX privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil].

(30) Electromobilitatea va juca un rol esențial în decarbonizarea sectorului transporturilor. Pentru a încuraja dezvoltarea în continuare a electromobilității, statele membre ar trebui să instituie un mecanism de credite care să permită operatorilor de puncte de reîncărcare accesibile publicului să contribuie, prin furnizarea de energie electrică din surse regenerabile, la îndeplinirea obligației impuse de statele membre furnizorilor de combustibili. Deși sprijină energia electrică în transporturi printr-un astfel de mecanism, este important ca statele membre să continue să stabilească un nivel ridicat de ambiție în ceea ce privește decarbonizarea mixului lor de combustibili lichizi în transporturi.

(31) Politica Uniunii în domeniul energiei din surse regenerabile urmărește să contribuie la realizarea obiectivelor Uniunii Europene de atenuare a schimbărilor climatice în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În urmărirea acestui obiectiv, este esențial să se contribuie, de asemenea, la obiective de mediu mai ample, în special la prevenirea pierderii biodiversității, care este afectată în mod negativ de schimbarea indirectă a destinației terenurilor asociată cu producția de anumiți biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă. Contribuția la aceste obiective climatice și de mediu constituie o preocupare intergenerațională profundă și pe termen lung pentru cetățenii Uniunii și legiuitorul Uniunii. În consecință, modificările modului de calculare a obiectivului privind transporturile nu ar trebui să afecteze limitele stabilite cu privire la modul în care se poate ține seama de acest obiectiv pentru anumiți combustibili produși din culturi alimentare și furajere, pe de o parte, și din combustibili care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, pe de altă parte. În plus, pentru a nu crea un stimulent pentru utilizarea în transporturi a biocombustibililor și a biogazului produse din culturi alimentare și furajere, statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a alege dacă sunt sau nu luați în considerare în vederea realizării obiectivului privind transporturile. Dacă statele membre nu le iau în calcul, ele pot reduce în consecință obiectivul de reducere a intensității gazelor cu efect de seră, presupunând că biocombustibilii pe bază de culturi alimentare și furajere reduc cu 50 % emisiile de gaze cu efect de seră, ceea ce corespunde valorilor tipice stabilite într-o anexă la prezenta directivă pentru reducerile de emisii de gaze cu efect de seră generate de cele mai relevante filierele de producție a biocombustibililor pe bază de culturi alimentare și furajere, precum și pragul minim de reducere care se aplică majorității instalațiilor care produc astfel de biocombustibili.

(32) Exprimarea obiectivului privind transporturile ca obiectiv de reducere a intensității gazelor cu efect de seră face inutilă utilizarea multiplicatorilor pentru promovarea anumitor surse regenerabile de energie. Acest lucru se datorează faptului că diferite surse regenerabile de energie economisesc cantități diferite de emisii de gaze cu efect de seră și, prin urmare, contribuie în mod diferit la atingerea unui obiectiv. Ar trebui să se considere că energia electrică din surse regenerabile are emisii zero, ceea ce înseamnă că reduce emisiile cu 100 % în comparație cu energia electrică produsă din combustibili fosili. Acest lucru va crea un stimulent pentru utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, deoarece este puțin probabil ca combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat să atingă un procent atât de ridicat al reducerilor. Electrificarea bazată pe surse regenerabile de energie ar deveni, prin urmare, cea mai eficientă modalitate de decarbonizare a transportului rutier. În plus, pentru a promova utilizarea biocombustibililor avansați și a biogazului și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în modurile de transport aerian și maritim, care sunt dificil de electrificat, este oportun să se mențină multiplicatorul pentru combustibilii furnizați în modurile respective atunci când sunt luați în considerare în vederea realizării obiectivelor specifice stabilite pentru combustibilii respectivi.

(33) Electrificarea directă a sectoarelor de utilizare finală, inclusiv a sectorului transporturilor, contribuie la eficiență și facilitează tranziția către un sistem energetic bazat pe energie din surse regenerabile. Prin urmare, aceasta constituie, în sine, un mijloc eficient de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Așadar, nu este necesară crearea unui cadru privind adiționalitatea care să se aplice în mod specific energiei electrice din surse regenerabile furnizate vehiculelor electrice în sectorul transporturilor.

(34) Întrucât combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică trebuie luați în considerare ca energie din surse regenerabile, indiferent de sectorul în care sunt consumați, normele de stabilire a naturii lor regenerabile atunci când sunt produși din energie electrică, care erau aplicabile numai acelor combustibili atunci când sunt consumați în sectorul transporturilor, ar trebui să fie extinse la toți combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, indiferent de sectorul în care sunt consumați.

(35) Pentru a asigura o eficacitate mai mare din punctul de vedere al mediului a criteriilor Uniunii de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii din biomasă solizi folosiți în instalațiile care produc încălzire, energie electrică și răcire, pragul minim pentru aplicabilitatea unor astfel de criterii ar trebui să fie redus de la nivelul actual de 20 MW la 5 MW.

(36) Directiva (UE) 2018/2001 a consolidat cadrul de durabilitate a bioenergiei și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prin stabilirea de criterii pentru toate sectoarele de utilizare finală. Aceasta a stabilit norme specifice pentru biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă forestieră, solicitând sustenabilitatea operațiunilor de recoltare și contabilizarea emisiilor legate de schimbarea destinației terenurilor. Pentru a obține o protecție sporită a habitatelor deosebit de bogate în biodiversitate și bogate în carbon, cum ar fi pădurile primare, pădurile foarte bogate în biodiversitate, pășunile și turbăriile, ar trebui introduse excluderi și limitări ale surselor de biomasă forestieră din zonele respective, în conformitate cu abordarea privind biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă

agricolă. În plus, criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui să se aplice și instalațiilor existente bazate pe biomasă, pentru a se asigura că producția de bioenergie în toate aceste instalații duce la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră în comparație cu energia produsă din combustibili fosili.

(37) Pentru a reduce sarcina administrativă pentru producătorii de combustibili din surse regenerabile și de combustibili pe bază de carbon reciclat și pentru statele membre, în cazul în care Comisia a recunoscut, printr-un act de punere în aplicare, că sistemele voluntare sau naționale oferă dovezi sau date exacte cu privire la respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și a altor cerințe stabilite în prezenta directivă, statele membre ar trebui să accepte rezultatele certificării emise de astfel de sisteme în limitele recunoașterii Comisiei. Pentru a reduce sarcina asupra instalațiilor mici, statele membre ar trebui să instituie un mecanism de verificare simplificat pentru instalațiile cu o putere cuprinsă între 5 și 10 MW.

(38) Baza de date a Uniunii care urmează să fie creată de Comisie urmărește să permită urmărirea combustibililor lichizi și gazoși din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat. Domeniul său de aplicare ar trebui extins de la transporturi la toate celelalte sectoare de utilizare finală în care sunt consumați astfel de combustibili. Acest lucru ar trebui să contribuie în mod vital la monitorizarea cuprinzătoare a producției și a consumului de astfel de combustibili, reducând riscurile de dublă contabilizare sau de nereguli de-a lungul lanțurilor de aprovizionare acoperite de baza de date a Uniunii. În plus, pentru a evita orice risc de suprapunere a cererilor pentru același gaz din surse regenerabile, ar trebui anulată garanția de origine emisă pentru orice lot de gaze regenerabile înregistrat în baza de date.

(39) Regulamentul (UE) 2018/1999 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice face mai multe trimiteri în mai multe părți din text la obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii privind o pondere de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile consumate în Uniune în anul 2030. Întrucât acest obiectiv trebuie majorat pentru a contribui în mod eficace la ambiția de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 55 % până în 2030, trimiterile respective ar trebui modificate. Eventualele cerințe suplimentare în materie de planificare și raportare nu vor crea un nou sistem de planificare și raportare, ci ar trebui să facă obiectul cadrului existent de planificare și raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

(40) Domeniul de aplicare al Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului[17] ar trebui modificat pentru a se evita duplicarea cerințelor de reglementare în ceea ce privește obiectivele de decarbonizare a combustibililor utilizați în transporturi și pentru a se alinia la Directiva (UE) 2018/2001.

(41) Definițiile din Directiva 98/70/CE ar trebui modificate pentru a le alinia la Directiva (UE) 2018/2001 și pentru a evita astfel aplicarea unor definiții diferite în aceste două acte.

[17] Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

(42) Obligațiile privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și utilizarea biocombustibililor menționați în Directiva 98/70/CE ar trebui eliminate pentru a simplifica și a evita dubla reglementare în ceea ce privește obligațiile consolidate de decarbonizare a combustibililor utilizați în transporturi, care sunt prevăzute în Directiva (UE) 2018/2001.

(43) Obligațiile privind monitorizarea și raportarea cu privire la reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în Directiva 98/70/CE ar trebui eliminate pentru a se evita dubla reglementare a obligațiilor de raportare.

(44) Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului, care prevede normele detaliate pentru punerea în aplicare uniformă a articolul 7a din Directiva 98/70/CE, ar trebui abrogată, deoarece devine caducă odată cu abrogarea articolul 7a din Directiva 98/70/CE prin prezenta directivă.

(45) În ceea ce privește componenții biologici din motorina diesel, trimiterea din Directiva 98/70/CE la motorina diesel B7, și anume motorina diesel cu un conținut de esteri metilici ai acizilor grași (EMAG) de până la 7 %, limitează opțiunile disponibile pentru realizarea unor obiective mai ambițioase privind încorporarea biocombustibililor, astfel cum sunt stabilite în Directiva (UE) 2018/2001. Acest lucru se datorează faptului că aproape întreaga aprovizionare cu motorină diesel a Uniunii este deja cu B7. Din acest motiv, ponderea maximă a componenților biologici ar trebui să crească de la 7 % la 10 %. Menținerea introducerii pe piață a B10, și anume a motorinei diesel cu un conținut de esteri metilici ai acizilor grași (EMAG) de până la 10 %, necesită un nivel de protecție a B7 la nivelul întregii Uniuni pentru un conținut de EMAG de 7 % în motorina diesel, din cauza proporției considerabile de vehicule incompatibile cu B10 care se preconizează că vor fi prezente în parcul auto până în 2030. Acest lucru ar trebui să se reflecte la articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 98/70/CE, astfel cum este modificată prin prezentul act.

(46) Dispozițiile tranzitorii ar trebui să permită o continuare ordonată a colectării datelor și îndeplinirea obligațiilor de raportare în ceea ce privește articolele din Directiva 98/70/CE eliminate prin prezenta directivă.

(47) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative[18], statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să însoțească notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată, în special în urma hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza Comisia/Belgia[19] (cauza C-543/17),

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

[18] JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

[19] Hotărârea Curții din 8 iulie 2019 în cauza Comisia/Belgia, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

Articolul 1

Modificări aduse Directivei (UE) 2018/2001

Directiva (UE) 2018/2001 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 2, al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

(a) punctul 36 se înlocuiește cu următorul text:

„36. «combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică» înseamnă combustibili lichizi și gazoși al căror conținut energetic provine din surse regenerabile, altele decât biomasa;”;

(b) punctul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„47. «valoare implicită» înseamnă o valoare derivată dintr-o valoare tipică prin aplicarea unor factori predeterminați, care poate, în anumite condiții specificate de prezenta directivă, să fie utilizată în locul unei valori efective;”;

(c) se adaugă următoarele puncte:

„1a. «lemn rotund de calitate» înseamnă lemn rotund tăiat sau recoltat și îndepărtat în alt mod, ale cărui caracteristici, cum ar fi specia, dimensiunile, verticalitatea și densitatea nodurilor, îl fac adecvat pentru utilizarea industrială, astfel cum este definit și justificat în mod corespunzător de statele membre în conformitate cu condițiile forestiere relevante. Acesta nu include operațiunile de rărire înainte de comercializare sau arborii extrași din păduri afectate de incendii, dăunători, boli sau daune cauzate de factori abiotici;

14a. «zonă de ofertare» înseamnă o zonă de ofertare în sensul definiției de la articolul 2 punctul (65) din Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului[20];

14b. «sistem de contorizare inteligentă» înseamnă sistem de contorizare inteligentă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 23 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului[21];

14c. «punct de reîncărcare» înseamnă punct de reîncărcare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 33 din Directiva (UE) 2019/944;

14d. «participant la piață» înseamnă un participant la piață, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/943;

14e. «piață de energie electrică» înseamnă piață de energie electrică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 9 din Directiva (UE) 2019/944;

[20] Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, (JO L 158, 14.6.2019, p. 54).

[21] Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

14f. «baterie de uz casnic» înseamnă o baterie reîncărcabilă de sine stătătoare cu o capacitate nominală mai mare de 2 kwh, care este adecvată pentru instalare și utilizare într-un mediu casnic;

14g. «baterie pentru vehicule electrice» înseamnă o baterie pentru vehicule electrice în sensul definiției de la articolul 2 punctul 12 din [propunerea de Regulament privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020[22]];

14h. «baterie industrială» înseamnă baterie industrială în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din [propunerea de Regulament privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directiva 2006/66/CE și de modificare a Regulamentul (UE) 2019/1020];

14i. «stare de sănătate» înseamnă starea de sănătate în sensul definiției de la articolul 2 punctul 25 din [propunerea de Regulament privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020[23]];

14j. «stare de încărcare» înseamnă stare de încărcare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 24 din [propunerea de Regulament privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020];

14k. «valoare de referință a puterii» înseamnă informațiile deținute în sistemul de gestionare al unei baterii care prescriu setările de energie electrică la care funcționează bateria în timpul unei operațiuni de reîncărcare sau de descărcare, pentru a se optimiza starea sa de sănătate și utilizarea sa operațională;

14l. «încărcare inteligentă» înseamnă o operațiune de reîncărcare în care intensitatea energiei electrice furnizate bateriei este ajustată în timp real, pe baza informațiilor primite prin intermediul comunicării electronice;

14m. «autoritate de reglementare» înseamnă autoritate de reglementare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2019/943;

14n. «încărcare bidirecțională» înseamnă încărcarea inteligentă la care poate fi inversată direcția de încărcare electrică, astfel încât sarcina electrică să circule de la baterie la punctul de reîncărcare la care este conectată;

14o. «punct de reîncărcare cu putere normală» înseamnă «punct de reîncărcare cu putere normală», în sensul definiției de la articolul 2 punctul 31 din [propunerea de Regulament privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE];

18a. «industrie» înseamnă întreprinderile și produsele care intră sub incidența secțiunilor B, C, F și J diviziunea 63 din Nomenclatorul statistic al activităților economice (NACE REV.2)[24];

---

22 COM(2020) 798 final.

23 Propunerea de Regulament al Comisiei privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 (xxxx).

24 Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de

18b. «scop neenergetic» înseamnă utilizarea combustibililor ca materii prime într-un proces industrial, în loc de a fi utilizați pentru a produce energie electrică;

22a. «combustibili din surse regenerabile» înseamnă biocombustibili, biolichide, combustibili din biomasă și combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică;

44a. «plantație forestieră» înseamnă o pădure plantată care este gestionată intensiv și care, la plantare și la maturitatea arboretului, îndeplinește toate criteriile următoare: una sau două specii, clasă de vârstă omogenă și spațiere regulată. Aceasta include plantațiile cu ciclu scurt de producție pentru lemn, fibre și energie electrică și exclude pădurile plantate în scopul protejării sau al refacerii ecosistemelor, precum și pădurile create prin plantare sau însămânțare care, la maturitatea arboretului, seamănă sau se apropie de pădurile care se regenerează în mod natural;

44b. «pădure plantată» înseamnă o pădure formată în principal din arbori, creată prin plantare și/sau însămânțare deliberată, cu condiția să se preconizeze că arborii plantați sau însămânțați vor constitui mai mult de cincizeci la sută din arborii în picioare la maturitate; include crângurile de arbori care au fost plantați sau însămânțați inițial;”;

(2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii în 2030 este de cel puțin 40 %.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că energia din biomasă este produsă astfel încât să se reducă la minimum distorsiunile nedorite pe piața materiilor prime de biomasă și efectele dăunătoare asupra biodiversității. În acest scop, statele membre țin seama de ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE și de principiul utilizării în cascadă menționat la al treilea paragraf.

În cadrul măsurilor menționate la primul paragraf:

(a) statele membre nu acordă sprijin pentru:

---

modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

(i) utilizarea bușteni lor de gater, a bușteni lor de furnir, a buturugilor și a rădăcinilor pentru producerea de energie.

(ii) producția de energie regenerabilă prin incinerarea deșeurilor dacă nu au fost respectate obligațiile privind colectarea separată prevăzute în Directiva 2008/98/CE.

(iii) practici care nu sunt conforme cu actul delegat menționat la al treilea paragraf.

(b) începând cu 31 decembrie 2026 și fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la primul paragraf, statele membre nu acordă sprijin pentru producția de energie electrică din biomasă forestieră în instalațiile care generează exclusiv energie electrică, cu excepția cazului în care energia electrică de acest tip îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

(i) este produsă într-o regiune identificată într-un plan teritorial pentru o tranziție justă aprobat de Comisia Europeană, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru o tranziție justă, având în vedere dependența acesteia de combustibilii fosili solizi, și îndeplinește cerințele relevante prevăzute la articolul 29 alineatul (11);

(ii) este produsă aplicând captarea și stocarea CO_2 provenit din biomasă și îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 29 alineatul (11) al doilea paragraf.

În termen de cel mult un an de la [intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 35 cu privire la modul de aplicare a principiului utilizării în cascadă pentru biomasă, în special cu privire la modul de reducere la minimum a utilizării lemnului rotund de calitate pentru producția de energie, punând accentul pe schemele de sprijin și ținând seama în mod corespunzător de particularitățile naționale.

Până în 2026, Comisia prezintă un raport privind impactul schemelor de sprijin pentru biomasă ale statelor membre, inclusiv cu privire la biodiversitate și la posibilele denaturări ale pieței, și va evalua posibilitatea unor limitări suplimentare în ceea ce privește schemele de sprijin pentru biomasa forestieră.”;

(c) se introduce alineatul (4a) cu următorul text:

„(4a) Statele membre stabilesc un cadru, care poate include scheme de sprijin și facilitarea opțării pentru contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile, care să permită utilizarea energiei electrice din surse regenerabile la un nivel care să fie în concordanță cu contribuția la nivel național a statului membru, menționată la alineatul (2), și într-un ritm coerent cu traiectoriile orientative menționate la articolul 4 litera (a) punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/1999. În special, cadrul respectiv abordează barierele rămase în calea unui nivel ridicat de aprovizionare cu energie electrică din surse regenerabile, inclusiv pe cele legate de procedurile de autorizare. La elaborarea cadrului respectiv, statele membre țin seama de cantitatea suplimentară de energie electrică din surse regenerabile necesară pentru a răspunde cererii în sectorul transporturilor, al industriei, al construcțiilor și al încălzirii și răcirii, precum și pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică.”;

(3) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește primul paragraf litera (a), (b) sau (c), gazul și energia electrică din surse regenerabile se iau în considerare numai o dată la calcularea ponderii consumului final brut de energie din surse regenerabile. Energia produsă din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică se contabilizează în sectorul în care este consumată: al energiei electrice, al încălzirii și răcirii sau al transporturilor.”

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), consumul final brut de energie electrică din surse regenerabile se calculează ca fiind cantitatea de energie electrică produsă într-un stat membru din surse regenerabile, incluzând producția de energie electrică de la autoconsumatorii de energie din surse regenerabile și de la comunitățile de energie din surse regenerabile, precum și energia electrică din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, și excluzând producția de energie electrică în centralele cu acumulare prin pompare din apă pompată anterior în sens ascendent, precum și energia electrică utilizată pentru producerea de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică.”;

(c) la alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) consumul final de energie din surse regenerabile în sectorul transporturilor se calculează ca fiind suma tuturor biocombustibililor, biogazului și combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică consumați în sectorul transporturilor.”;

(4) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Până la 31 decembrie 2025, fiecare stat membru convine să inițieze cel puțin un proiect comun cu unul sau mai multe alte state membre cu privire la producerea de energie din surse regenerabile. Comisia este notificată cu privire la un astfel de acord, inclusiv cu privire la data la care se preconizează că proiectul va deveni operațional. Se consideră că proiectele finanțate prin contribuții naționale în cadrul mecanismului Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile instituit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE)

2020/1294 al Comisiei[25] îndeplinesc această obligație pentru statele membre implicate.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(7a) Statele membre cu ieșire la un bazin maritim cooperează pentru a defini împreună cantitatea de energie din surse regenerabile offshore pe care intenționează să o producă în bazinul maritim respectiv până în 2050, cu etape intermediare în 2030 și 2040. Acestea iau în considerare particularitățile și dezvoltarea fiecărei regiuni, potențialul de generare a energiei din surse regenerabile offshore al bazinului maritim și importanța asigurării planificării aferente a rețelei integrate. Statele membre notifică respectiva cantitate în planurile actualizate naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.”;

(5) Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre definesc în mod clar toate specificațiile tehnice care trebuie respectate de echipamentele și de sistemele din domeniul energiei din surse regenerabile pentru a putea beneficia de schemele de sprijin. În cazul în care există standarde armonizate sau standarde europene, inclusiv sisteme de referințe tehnice stabilite de organismele de standardizare europene, specificațiile tehnice menționate anterior se exprimă în raport cu aceste standarde. Se acordă prioritate standardelor armonizate ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în sprijinul legislației europene. În absența acestora, se utilizează alte standarde armonizate și standarde europene, în această ordine. Specificațiile tehnice în cauză nu prevăd în ce caz este necesară certificarea echipamentelor și a sistemelor și nu constituie o barieră în calea bunei funcționări a pieței interne.”;

(b) alineatele (4), (5), (6) și (7) se elimină;

(c) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Statele membre evaluează barierele normative și administrative din calea contractelor pe termen lung de achiziție de energie electrică din surse regenerabile, îndepărtează obstacolele nejustificate din calea unor astfel de contracte și promovează optarea pentru acestea, inclusiv prin explorarea modalităților de reducere a riscurilor financiare asociate acestora, în special prin utilizarea garanțiilor pentru credite. Statele membre se asigură că respectivele contracte nu fac obiectul unor proceduri sau taxe discriminatorii sau disproporționate și că orice garanție de origine asociată poate fi transferată cumpărătorului de energie din surse regenerabile în temeiul contractului de achiziție de energie electrică din surse regenerabile.

[25] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 al Comisiei din 15 septembrie 2020 privind mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile (JO L 303, 17.9.2020, p. 1).

Statele membre își descriu politicile și măsurile care promovează optarea pentru contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile în planurile lor naționale integrate privind energia și clima menționate la articolele 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și în rapoartele intermediare transmise în temeiul articolului 17 din regulamentul menționat. În rapoartele respective, acestea indică, de asemenea, volumul de producție de energie din surse regenerabile sprijinit prin contracte de achiziție de energie electrică din surse regenerabile.”;

(d) se adaugă alineatul (9) cu următorul text:

„(9) În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare, Comisia revizuiește și, după caz, propune modificări ale normelor privind procedurile administrative prevăzute la articolele 15, 16 și 17 și la aplicarea acestora și poate lua măsuri suplimentare pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a acestora.”;

(6) Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Adoptarea pe scară largă a utilizării energiei din surse regenerabile în clădiri

1. Pentru a promova producția și utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul construcțiilor, statele membre stabilesc un obiectiv orientativ privind ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final de energie în sectorul clădirilor în anul 2030, obiectiv care să fie coerent cu obiectivul orientativ ca, în 2030, ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul clădirilor să reprezinte cel puțin 49 % din consumul final de energie al Uniunii. Obiectivul național se exprimă ca pondere a consumului național final de energie și se calculează în conformitate cu metodologia prevăzută la articolul 7. Statele membre își includ obiectivul în planurile actualizate naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999, precum și informații cu privire la modul în care intenționează să realizeze acest obiectiv.

2. Statele membre introduc măsuri în reglementările și codurile lor privind construcțiile și, după caz, în schemele lor de sprijin, pentru a mări ponderea energiei electrice și a încălzirii și răcirii din surse regenerabile în parcul imobiliar, inclusiv măsuri naționale referitoare la creșteri substanțiale ale autoconsumului de energie din surse regenerabile, ale comunităților de energie din surse regenerabile și ale stocării locale a energiei, în combinație cu îmbunătățiri ale eficienței energetice legate de cogenerare și de clădirile pasive, cu un consum de energie aproape egal cu zero și cu un consum de energie egal cu zero.

Pentru a atinge ponderea orientativă de surse regenerabile de energie prevăzută la alineatul (1), statele membre solicită, în reglementările și codurile lor privind construcțiile și, după caz, în schemele lor de sprijin sau prin orice măsuri cu efect

similar, utilizarea unor niveluri minime de energie din surse regenerabile în clădiri, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2010/31/UE. Statele membre permit ca atingerea respectivelor niveluri minime să fie realizată, printre altele, prin intermediul unei încălziri și răciri centralizate eficiente.

Pentru clădirile existente, primul paragraf se aplică forțelor armate, numai în măsura în care aplicarea acestora nu este incompatibilă cu natura și obiectivul principal al activităților forțelor armate și cu excepția materialelor utilizate exclusiv în scop militar.

3. Statele membre asigură îndeplinirea unui rol exemplar de către clădirile publice de la nivel național, regional și local în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile utilizate, în conformitate cu dispozițiile articolului 9 din Directiva 2010/31/UE și ale articolului 5 din Directiva 2012/27/UE. Statele membre pot permite, printre altele, ca această obligație să fie îndeplinită prin prevederea utilizării acoperișurilor clădirilor publice sau cu caracter mixt public-privat de către părți terțe pentru instalații care produc energie din surse regenerabile.

4. Pentru a atinge ponderea orientativă de energie din surse regenerabile prevăzută la alineatul (1), statele membre promovează utilizarea sistemelor și echipamentelor de încălzire și răcire din surse regenerabile. În acest scop, statele membre utilizează toate măsurile, instrumentele și stimulentele adecvate, inclusiv, printre altele, etichetele energetice concepute în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului[26], certificatele de performanță energetică în temeiul Directivei 2010/31/UE sau alte certificate sau standarde relevante elaborate la nivel național sau la nivelul Uniunii și asigură furnizarea de informații și consiliere adecvate privind alternativele din surse regenerabile, foarte eficiente din punct de vedere energetic, precum și privind instrumentele financiare și stimulentele disponibile pentru a promova creșterea ratei de înlocuire a sistemelor vechi de încălzire și trecerea într-o proporție mai mare la soluții bazate pe energie din surse regenerabile.”;

(7) La articolul 18, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că sunt disponibile sisteme de certificare pentru instalatorii și proiectanții tuturor formelor de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile pentru clădiri, industrie și agricultură, precum și pentru instalatorii de sisteme fotovoltaice solare. Aceste sisteme pot ține seama de sistemele și structurile existente, după caz, și au la bază criteriile prevăzute în anexa IV. Fiecare stat membru recunoaște certificarea acordată de alte state membre în conformitate cu respectivele criterii.

Statele membre se asigură că instalatorii formați și calificați de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile sunt disponibili în număr suficient pentru ca tehnologiile

[26] Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

relevante să asigure creșterea ponderii încălzirii și răcirii din surse regenerabile necesare pentru a contribui la creșterea anuală a ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii, astfel cum se prevede la articolul 23.

Pentru a obține un număr suficient de instalatori și proiectanți, statele membre se asigură că sunt puse la dispoziție suficiente programe de formare care să conducă la calificare sau certificare care să acopere tehnologiile de încălzire și răcire din surse regenerabile, precum și cele mai recente soluții inovatoare ale acestora. Statele membre instituie măsuri de promovare a participării la astfel de programe, în special a întreprinderilor mici și mijlocii și a persoanelor care desfășoară o activitate independentă. Statele membre pot institui acorduri voluntare cu furnizorii și vânzătorii de tehnologie relevanți pentru a forma un număr suficient de instalatori, care se poate baza pe estimări ale vânzărilor, cu privire la cele mai recente soluții și tehnologii inovatoare disponibile pe piață.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului informații privind sistemele de certificare menționate la alineatul (3). Statele membre se asigură că lista instalatorilor calificați sau certificați în conformitate cu alineatul (3) este actualizată periodic și pusă la dispoziția publicului.”;

(8) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În acest scop, statele membre se asigură că se emite o garanție de origine ca răspuns la cererea unui producător de energie din surse regenerabile de energie. Statele membre pot prevedea emiterea de garanții de origine pentru energia din surse neregenerabile. Emiterea de garanții de origine poate fi condiționată de existența unei limite minime a puterii. O garanție de origine are dimensiunea standard de 1 MWh. Pentru fiecare unitate de energie produsă nu se emite mai mult de o garanție de origine.”;

(ii) al cincilea paragraf se elimină;

(b) la alineatul (8), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care un furnizor de energie electrică trebuie să demonstreze ponderea sau cantitatea de energie din surse regenerabile utilizată în cadrul mixului său energetic în sensul articolului 3 alineatul (9) litera (a) din Directiva 2009/72/CE, el face acest lucru prin utilizarea garanțiilor de origine, cu excepția ponderii mixului său energetic care corespunde eventualelor oferte comerciale fără urmărire pentru care furnizorul poate utiliza mixul rezidual.”;

(9) La articolul 20, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În funcție de evaluarea lor, inclusă în planurile naționale integrate privind energia și clima în conformitate cu anexa I la Regulamentul (UE) 2018/1999, cu privire la necesitatea de a construi o nouă infrastructură pentru încălzirea și răcirea centralizată din surse regenerabile în vederea realizării obiectivului Uniunii stabilit la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, statele membre adoptă, după caz, măsurile necesare în vederea dezvoltării unei

infrastructuri eficiente de încălzire și răcire centralizată pentru a promova încălzirea și răcirea din surse regenerabile de energie, inclusiv energia solară, energia ambientală, energia geotermală, biomasa, biogazul, biolichidele și căldura și răcoarea reziduală, în combinație cu stocarea energiei termice.”;

(10) Se introduce următorul articol 20a:

„Articolul 20a

Facilitarea integrării în sistem a energiei electrice din surse regenerabile

„(1) Statele membre solicită operatorilor de transport și de sistem și operatorilor de distribuție de pe teritoriul lor să pună la dispoziție informații privind ponderea energiei electrice din surse regenerabile și conținutul de emisii de gaze cu efect de seră din energia electrică furnizată în fiecare zonă de ofertare, cu cât mai multă precizie și, în măsura posibilului, în timp real, dar la intervale de timp de cel mult o oră, cu previziuni, dacă sunt disponibile. Aceste informații sunt puse la dispoziție în format digital, într-un mod care să asigure faptul că pot fi utilizate de participanții la piața energiei electrice, de agregatori, de consumatori și de utilizatorii finali și că pot fi citite prin intermediul dispozitivelor de comunicații electronice, cum ar fi sistemele de contorizare inteligentă, punctele de reîncărcare a vehiculelor electrice, sistemele de încălzire și răcire și sistemele de gestionare a energiei ale clădirilor.

(2) Pe lângă cerințele din [propunerea de Regulament privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020], statele membre se asigură că producătorii de baterii de uz casnic și industriale permit accesul în timp real la informațiile de bază privind sistemul de gestionare a bateriilor, inclusiv privind capacitatea, starea de sănătate, starea de încărcare și valoarea de referință a puterii bateriilor, pentru proprietarii și utilizatorii bateriilor, precum și pentru părțile terțe care acționează în numele acestora, cum ar fi societățile de gestionare a energiei din clădiri și participanții la piața energiei electrice, în condiții nediscriminatorii și fără costuri.

Statele membre se asigură că producătorii de vehicule pun la dispoziție, în timp real, date de la bordul vehiculului privind starea de sănătate a bateriei, starea de încărcare a bateriei, valoarea de referință a puterii bateriei, capacitatea bateriei, precum și locul în care se află vehiculele electrice, proprietarilor și utilizatorilor de vehicule electrice, precum și părților terțe care acționează în numele proprietarilor și utilizatorilor, precum participanții la piața energiei electrice și furnizorii de servicii de electromobilitate, în condiții nediscriminatorii și fără costuri, în plus față de cerințele suplimentare din Regulamentul privind omologarea de tip și supravegherea pieței.

(3) În plus față de cerințele din [propunerea de Regulament privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE], statele membre se asigură că punctele de reîncărcare cu putere normală care nu sunt accesibile publicului instalate pe teritoriul lor începând cu [termenul de transpunere a prezentei directive de modificare] pot accepta funcționalități de încărcare inteligentă și, după caz, pe baza evaluării de către autoritatea de reglementare, funcționalități de încărcare bidirecțională.

(4) Statele membre se asigură că nu se fac discriminări prin cadrul național de reglementare în ceea ce privește participarea la piețele energiei electrice, inclusiv

gestionarea congestiilor și furnizarea de servicii de flexibilitate și de echilibrare, de sisteme mici sau mobile, cum precum bateriile de uz casnic și vehiculele electrice, atât în mod direct, cât și prin agregare.”;

(11) Se introduce următorul articol 22a:

„Articolul 22a

Adoptarea pe scară largă a utilizării energiei din surse regenerabile în industrie

1. Statele membre depun eforturi pentru a mări ponderea surselor regenerabile în cantitatea de surse de energie utilizate în scopuri energetice și neenergetice finale în sectorul industrial cu o creștere anuală medie orientativă de 1,1 puncte procentuale până în 2030.

Statele membre includ măsurile planificate și luate pentru a realiza o astfel de creștere orientativă în planurile lor naționale integrate privind energia și clima și în rapoartele intermediare prezentate în temeiul articolelor 3, 14 și 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

Statele membre se asigură că, până în 2030, contribuția combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați în scopuri energetice și neenergetice finale este de 50 % din hidrogenul utilizat în industrie în scopuri energetice și neenergetice finale. Pentru calcularea acestui procent, se aplică următoarele reguli:

(a) pentru calcularea numitorului, se ia în considerare conținutul energetic al hidrogenului pentru scopuri energetice și neenergetice finale, cu excepția hidrogenului utilizat drept produs intermediar pentru producția de combustibili convenționali pentru transport.

(b) pentru calcularea numărătorului, se ia în considerare conținutul energetic al combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică consumați în sectorul industrial în scopuri energetice și neenergetice finale, cu excepția combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați drept produs intermediar pentru producția de combustibili convenționali pentru transport.

(c) pentru calcularea numărătorului și a numitorului, se utilizează valorile privind conținutul energetic al combustibililor stabilite în anexa III.

2. Statele membre se asigură că produsele industriale etichetate ca fiind produse cu energie din surse regenerabile și combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică sau despre care se pretinde acest lucru indică procentul de energie regenerabilă utilizată sau de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică utilizați în etapa de achiziție și operațiuni anterioare prelucrării aferente materiilor prime, de fabricație și de distribuție, calculat pe baza metodologiilor prevăzute în Recomandarea 2013/179/UE[27] sau, alternativ, în ISO 14067:2018.”;

[27] 2013/179/UE: Recomandarea Comisiei din 9 aprilie 2013 privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor, JO L 124, 4.5.2013, p. 1.

(12) Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a promova utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii, fiecare stat crește ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul menționat cu cel puțin 1,1 puncte procentuale ca medie anuală calculată pentru perioadele 2021-2025 și 2026-2030, pornind de la ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii în 2020, exprimată ca pondere națională din consumul final brut de energie și calculată în conformitate cu metodologia stabilită la articolul 7.

Respectiva creștere este de 1,5 puncte procentuale pentru statele membre în care se utilizează căldura și răcoarea reziduală. În acest caz, statele membre pot calcula căldura și răcoarea reziduală până la 40 % din creșterea medie anuală.

În plus față de creșterea anuală de minimum 1,1 puncte procentuale menționată la primul paragraf, fiecare stat membru depune eforturi pentru a crește ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul său de încălzire și răcire cu cantitatea prevăzută în anexa 1a.”;

(b) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Statele membre efectuează o evaluare a potențialului lor în materie de energie din surse regenerabile și a utilizării căldurii și răcorii reziduale în sectorul încălzirii și răcirii, inclusiv, după caz, o analiză a zonelor adecvate pentru utilizarea lor cu un risc ecologic redus și a potențialului proiectelor la scară mică aplicabile în gospodării. Evaluarea stabilește etape fundamentale și măsuri pentru creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și, după caz, pentru utilizarea căldurii și răcorii reziduale prin încălzire și răcire centralizată, în vederea stabilirii unei strategii naționale pe termen lung pentru decarbonizarea încălzirii și răcirii. Evaluarea face parte din planurile naționale integrate privind energia și clima menționate la articolele 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și însoțește evaluarea cuprinzătoare a încălzirii și răcirii prevăzută la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE.”;

(c) la alineatul (2) primul paragraf, se elimină litera (a).

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a obține creșterea medie anuală menționată la alineatul (1) primul paragraf, statele membre pot pune în aplicare una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

(a) încorporarea fizică a energiei din surse regenerabile sau a căldurii și răcorii reziduale în sursele de energie și în combustibilii furnizați pentru încălzire și răcire;

(b) instalarea de sisteme de încălzire și răcire din surse regenerabile de înaltă eficiență în clădiri sau utilizarea energiei din surse regenerabile ori a căldurii și răcorii reziduale pentru procesele industriale de încălzire și de răcire;

(c) măsuri acoperite de certificate comercializabile care dovedesc respectarea obligației prevăzute la alineatul (1) primul paragraf prin sprijin acordat măsurilor de instalare prevăzute la punctul (b) de la prezentul alineat, realizate de alt operator economic, precum un instalator independent de tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile sau o societate de servicii energetice care furnizează servicii de instalare în domeniul energiei din surse regenerabile;

(d) consolidarea capacităților pentru ca autoritățile naționale și locale să planifice și să înființeze proiecte și infrastructuri în domeniul energiei din surse regenerabile;

(e) crearea unor cadre de atenuare a riscurilor pentru a reduce costul de capital pentru proiectele care vizează încălzirea și răcirea din surse regenerabile;

(f) promovarea contractelor de achiziție de energie termică pentru întreprinderile cu calitate de consumator și pentru consumatorii mici colectivi;

(g) scheme planificate de înlocuire a sistemelor de încălzire pe bază de combustibili fosili sau scheme planificate de eliminare treptată a combustibililor fosili, cu etape fundamentale;

(h) planificarea energiei termice din surse regenerabile, care include răcirea, cerințe la nivel local și regional;

(i) alte măsuri de politică, cu un efect echivalent, incluzând măsuri fiscale, scheme de sprijin sau alte stimulente financiare.

Atunci când adoptă și pun în aplicare măsurile respective, statele membre asigură accesibilitatea acestora pentru toți consumatorii, în special pentru cei din gospodării vulnerabile sau cu venituri mici, care altfel nu ar dispune de suficient capital inițial pentru a beneficia de ele.”;

(13) Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că se pun la dispoziția consumatorilor finali informații cu privire la performanța energetică și la ponderea energiei din surse regenerabile în sistemele lor de încălzire și răcire centralizată, într-un mod ușor accesibil, cum ar fi în facturi sau pe site-urile furnizorilor și la cerere. Informațiile privind ponderea energiei din surse regenerabile sunt exprimate cel puțin ca procent din consumul final brut de încălzire și răcire alocat clienților unui anumit sistem de încălzire și răcire centralizată, incluzând informații privind cantitatea de energie utilizată pentru a furniza o unitate de încălzire clientului sau utilizatorului final.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre depun eforturi pentru a crește ponderea energiei din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală în încălzirea și răcirea centralizată cu cel puțin 2,1 puncte procentuale, ca medie anuală calculată pentru perioada 2021-2025 și pentru perioada 2026-2030, pornind de la ponderea energiei din surse regenerabile și din căldura și răcoarea reziduală în încălzirea și răcirea centralizată în 2020, și stabilesc măsurile necesare în acest scop. Ponderea energiei din surse regenerabile este exprimată ca pondere a consumului final brut de energie pentru încălzirea și răcirea centralizată adaptată la condiții climatice normale.

Statele membre cu o pondere a energiei din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală în încălzirea și răcirea centralizată de peste 60 % pot considera că o astfel de pondere acoperă creșterea medie anuală menționată la primul paragraf.

Statele membre prevăd măsurile necesare pentru a pune în aplicare creșterea medie anuală menționată în primul paragraf în planurile lor naționale integrate privind energia și clima în temeiul anexei I la Regulamentul (UE) 2018/1999.”;

(c) se introduce următorul alineat (4a):

„(4a) Statele membre asigură faptul că operatorii de sisteme de încălzire sau răcire centralizată cu o capacitate mai mare de 25 MWth au obligația de a racorda furnizorii-părți terțe de energie din surse regenerabile și din căldură și răcoare reziduală sau că au obligația de a se oferi să racordeze și să cumpere, de la furnizori-părți terțe, căldură și răcoare din surse regenerabile și din căldură sau răcoare reziduală, pe baza unor criterii nediscriminatorii stabilite de autoritatea competentă a statului membru în cauză, atunci când operatorii respectivi trebuie să realizeze una sau mai multe dintre următoarele:

(a) să satisfacă cererea unor clienți noi;

(b) să înlocuiască capacitățile existente de producere de căldură sau răcoare;

(c) să extindă capacitățile existente de producere de căldură sau răcoare.”;

(d) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Statele membre pot permite unui operator de sistem de încălzire sau răcire centralizată să refuze să racordeze și să cumpere căldură sau răcoare de la un furnizor-parte terță în oricare dintre următoarele situații:

(a) sistemul nu dispune de puterea necesară din cauza altor furnizări de căldură sau răcoare din surse regenerabile de energie sau de căldură și răcoare reziduală;

(b) căldura sau răcoarea de la furnizorul-parte terță nu respectă parametrii tehnici necesari pentru racordare și pentru asigurarea funcționării fiabile și sigure a sistemului de încălzire și răcire centralizată;

(c) operatorul poate demonstra că furnizarea accesului ar duce la o creștere excesivă a costului căldurii sau răcirii pentru clienții finali în comparație cu costul aferent

utilizării principalului furnizor local de căldură sau răcoare cu care ar concura furnizorul de energie din surse regenerabile și de căldură sau răcoare reziduală;

(d) sistemul operatorului corespunde definiției încălzirii și răcirii centralizate eficiente prevăzute la [articolul x din propunerea de reformare a Directivei privind eficiența energetică].

Statele membre se asigură că, în cazul în care un operator al sistemului de încălzire sau răcire centralizată refuză să racordeze un furnizor de încălzire sau de răcire în temeiul primului paragraf, operatorul respectiv pune la dispoziția autorității competente informații cu privire la motivele refuzului, precum și cu privire la condițiile care trebuie îndeplinite și la măsurile care trebuie luate în sistem pentru a face posibilă racordarea. Statele membre se asigură că există o procedură adecvată de remediere a refuzurilor nejustificate.

(6) Statele membre instituie un cadru de coordonare între operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată și sursele potențiale de căldură și răcoare reziduală în sectoarele industriale și terțiare pentru a facilita utilizarea căldurii și răcorii reziduale. Respectivul cadru de coordonare asigură dialogul în ceea ce privește utilizarea căldurii și răcorii reziduale care implică cel puțin:

(a) operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată;

(b) întreprinderile din sectoarele industriale și terțiare care generează căldură și răcoare reziduală care pot fi recuperate din punct de vedere economic prin sisteme de încălzire și răcire centralizată, cum ar fi centrele de date, fabricile industriale, clădirile comerciale mari și transportul public; și

(c) autoritățile locale responsabile cu planificarea și aprobarea infrastructurilor energetice.”;

(e) alineatele (8), (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(8) Statele membre stabilesc un cadru în care operatorii de sisteme de distribuție de energie electrică vor evalua, cel puțin la fiecare patru ani, în cooperare cu operatorii sistemelor de încălzire și răcire centralizată din zonele lor respective, potențialul sistemelor de încălzire și răcire centralizată de a furniza servicii de echilibrare și alte servicii de sistem, inclusiv participarea activă a cererii și stocarea termică a energiei electrice excedentare din surse regenerabile și vor evalua, de asemenea, dacă utilizarea potențialului identificat ar fi mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și al utilizării resurselor decât soluțiile alternative.

Statele membre se asigură că operatorii de sisteme de transport și de distribuție a energiei electrice țin seama în mod corespunzător de rezultatele evaluării solicitate în temeiul primului paragraf în ceea ce privește planificarea rețelelor, investițiile în rețele și dezvoltarea infrastructurii pe teritoriile lor.

Statele membre facilitează coordonarea dintre operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată și operatorii de sisteme de transport și de distribuție a energiei

electrice pentru a se asigura că serviciile de echilibrare, de stocare și alte servicii de flexibilitate, precum participarea activă a cererii, furnizate de operatorii de sisteme de încălzire și răcire centralizată, pot participa la pieţele lor de energie electrică.

Statele membre pot extinde cerinţele de evaluare și de coordonare prevăzute la primul și al treilea paragraf la operatorii de sisteme de transport și de distribuţie de gaze, incluzând reţelele de hidrogen și alte reţele energetice.

(9) Statele membre asigură faptul că drepturile consumatorilor și normele de exploatare a sistemelor de încălzire și răcire centralizată în conformitate cu prezentul articol sunt clar definite, puse la dispoziţia publicului și că autoritatea competentă asigură respectarea lor.

(10) Un stat membru nu este obligat să aplice alineatele (2) și (9) în cazul în care este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

(a) ponderea încălzirii și răcirii sale centralizate era mai mică sau egală cu 2 % din consumul final brut de energie pentru încălzire și răcire la 24 decembrie 2018;

(b) ponderea încălzirii și răcirii sale centralizate crește peste pragul de 2 % din consumul final brut de energie pentru încălzire și răcire de la 24 decembrie 2018, prin dezvoltarea unor sisteme noi eficiente de încălzire și răcire centralizată pe baza planului său național integrat privind energia și clima, în temeiul anexei I la Regulamentul (UE) 2018/1999 și pe baza evaluării menţionate la articolul 23 alineatul (1a) din prezenta directivă;

(c) 90 % din consumul final brut de energie în sistemele de încălzire și răcire centralizată are loc în sistemele de încălzire și răcire centralizată care corespund definiţiei prevăzute la [articolul x din propunerea de reformare a Directivei privind eficienţa energetică].”;

(14) Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Reducerea intensităţii gazelor cu efect de seră în sectorul transporturilor ca urmare a utilizării energiei din surse regenerabile

(1) Fiecare stat membru impune furnizorilor de combustibili obligaţia de a se asigura că:

(a) cantitatea de combustibili din surse regenerabile și de energie electrică din surse regenerabile furnizată sectorului transporturilor duce la o reducere a intensităţii gazelor cu efect de seră de cel puţin 13 % până în 2030, în comparaţie cu nivelul de referinţă stabilit la articolul 27 alineatul (1) litera (b), în conformitate cu o traiectorie orientativă stabilită de statul membru;

(b) ponderea biocombustibililor avansaţi și a biogazului produse din materiile prime enumerate în anexa IX partea A în energia furnizată sectorului transporturilor este de

cel puțin 0,2 % în 2022, 0,5 % în 2025 și 2,2 % în 2030, iar ponderea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică este de cel puțin 2,6 % în 2030.

Pentru calcularea reducerii menționate la litera (a) și a ponderii menționate la litera (b), statele membre iau în considerare combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și atunci când aceștia sunt utilizați drept produs intermediar pentru producția de combustibili convenționali. Pentru calcularea reducerii menționate la litera (a), statele membre pot lua în considerare combustibilii pe bază de carbon reciclat.

Atunci când stabilesc obligația furnizorilor de combustibili, statele membre pot excepta furnizorii de combustibili care furnizează energie electrică sau de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi de la cerința de a respecta, în legătură cu acești combustibili, ponderea minimă a biocombustibililor avansați și a biogazului produse din materiile prime enumerate în anexa IX partea A.

(2) Statele membre instituie un mecanism care să permită furnizorilor de combustibili de pe teritoriul lor să facă schimb de credite pentru furnizarea de energie din surse regenerabile în sectorul transporturilor. Operatorii economici care furnizează energie electrică din surse regenerabile vehiculelor electrice prin stații publice de reîncărcare primesc credite, indiferent dacă operatorii economici fac obiectul obligației stabilite de statul membru pentru furnizorii de combustibili, și pot vinde creditele respective furnizorilor de combustibili, cărora li se permite să utilizeze creditele pentru a îndeplini obligația prevăzută la alineatul (1) primul paragraf.”;

(15) Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru calcularea consumului final brut de energie din surse regenerabile al unui stat membru menționat la articolul 7 și a obiectivului de reducere a intensității gazelor cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a), ponderea biocombustibililor și a biolichidelor, precum și a combustibililor din biomasă consumați în transporturi, dacă sunt produși din culturi alimentare și furajere, nu depășește cu mai mult de un punct procentual ponderea acestor combustibili în consumul final de energie în sectorul transporturilor în 2020 în statul membru respectiv, până la maximum 7 % din consumul final de energie în sectorul transporturilor în statul membru respectiv.”;

(ii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care ponderea biocombustibililor și a biolichidelor, precum și a combustibililor din biomasă consumați în transporturi, produși din culturi alimentare și furajere într-un stat membru este limitată la o pondere mai scăzută de 7 % sau un stat membru decide să limiteze ponderea și mai mult, respectivul stat membru poate reduce în consecință obiectivul de reducere a intensității gazelor cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) având în vedere

contribuția pe care acești combustibili ar fi adus-o la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În acest scop, statele membre iau în considerare faptul că respectivii combustibili reduc cu 50 % emisiile de gaze cu efect de seră.”;

(b) la alineatul (2) primul și al cincilea paragraf, cuvintele „ponderii minime menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf” și „ponderea minimă menționată la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf” se înlocuiesc cu „obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a)” și „obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a)”;

(16) Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Reguli de calcul în sectorul transporturilor și în ceea ce privește combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică, indiferent de utilizarea lor finală”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru calcularea reducerii intensității gazelor cu efect de seră, menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a), se aplică următoarele reguli:

(a) reducerile de emisii de gaze cu efect de seră se calculează după cum urmează:

(i) pentru biocombustibili și biogaz, prin înmulțirea cantității de astfel de combustibili furnizată tuturor modurilor de transport cu reducerile lor de emisii determinate în conformitate cu articolul 31;

(ii) pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și combustibilii pe bază de carbon reciclat, prin înmulțirea cantității de astfel de combustibili furnizată tuturor modurilor de transport cu reducerile lor de emisii determinate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 29a alineatul (3);

(iii) pentru energia electrică din surse regenerabile, prin înmulțirea cantității de energie electrică din surse regenerabile furnizată tuturor modurilor de transport cu omologul combustibil fosil $EC_{F(e)}$ prevăzut în anexa V;

(b) nivelul de referință menționat la articolul 25 alineatul (1) se calculează înmulțind cantitatea de energie furnizată sectorului transporturilor cu omologul combustibil fosil $E_{F(t)}$ prevăzut în anexa V;

(c) pentru calcularea cantităților relevante de energie, se aplică următoarele reguli:

(i) pentru a determina cantitatea de energie furnizată sectorului transporturilor, se utilizează valorile privind conținutul energetic al combustibililor utilizați în transporturi stabilite în anexa III;

(ii) pentru stabilirea conținutului energetic al combustibililor utilizați în transporturi care nu sunt incluși în anexa III, statele membre utilizează standardele europene relevante pentru determinarea puterii calorifice a combustibililor. În cazul în care nu a fost adoptat în acest sens niciun standard european, se utilizează standardele ISO relevante;

(iii) cantitatea de energie electrică din surse regenerabile furnizată sectorului transporturilor se determină prin înmulțirea cantității de energie electrică furnizată sectorului respectiv cu ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile, furnizată pe teritoriul statului membru în cei doi ani precedenți. În mod excepțional, în cazul în care energia electrică este obținută prin racordarea directă la o instalație care produce energie electrică din surse regenerabile și furnizată sectorului transporturilor, energia electrică respectivă se consideră a fi în totalitate din surse regenerabile;

(iv) ponderea biocombustibililor și a biogazului produse din materiile prime enumerate în anexa IX partea B din conținutul energetic al combustibililor și al energiei electrice furnizate sectorului transporturilor este limitată la 1,7 %, mai puțin în cazul Ciprului și al Maltei;

(d) reducerea intensității gazelor cu efect de seră prin utilizarea energiei din surse regenerabile se determină prin împărțirea cantității de emisii de gaze cu efect de seră reduse prin utilizarea biocombustibililor, a biogazului și a energiei electrice din surse regenerabile furnizate tuturor modurilor de transport la nivelul de referință.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin adaptarea conținutului energetic al combustibililor utilizați în transporturi, astfel cum este prevăzut în anexa III, în concordanță cu progresul științific și tehnic;";

(c) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Pentru calcularea obiectivelor menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (b), se aplică următoarele reguli:

(a) pentru calcularea numitorului, și anume cantitatea de energie consumată în sectorul transporturilor, se iau în considerare toți combustibilii și energia electrică furnizate sectorului transporturilor;

(b) pentru calcularea numărătorului, se ia în considerare conținutul energetic al biocombustibililor avansați și al biogazului produse din materiile prime enumerate în anexa IX partea A și al combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică furnizați tuturor modurilor de transport de pe teritoriul Uniunii;

(c) ponderea biocombustibililor avansați și a biogazului produse din materiile prime enumerate în anexa IX partea A și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică furnizați în modurile de transport aerian și maritim se consideră a fi de 1,2 ori conținutul lor energetic.";

(d) se elimină alineatul (2).

(e) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) se elimină primul, al doilea și al treilea paragraf;

(ii) paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când energia electrică este folosită la producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, fie direct, fie pentru producția de produse intermediare, pentru a stabili ponderea energiei din surse regenerabile se utilizează ponderea medie a energiei electrice din surse regenerabile din țara de producție, măsurată cu doi ani înainte de anul vizat.”;

(iii) la al cincilea paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, energia electrică obținută prin racordarea directă la o instalație care produce energie electrică poate fi luată în considerare integral ca energie electrică din surse regenerabile, atunci când este utilizată pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, cu condiția ca instalația:”;

(17) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2), (3) și (4) se elimină.

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 31 decembrie 2024, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea metodologiei de determinare a ponderii biocombustibililor și a biogazului pentru transporturi rezultate din prelucrarea biomasei împreună cu combustibili fosili în cadrul unui proces comun.”;

(c) la alineatul (7), cuvintele „prevăzută la articolul 25 alineatul (1) al patrulea paragraf” și „prevăzute la articolul 25 alineatul (1) al patrulea paragraf” se înlocuiesc cu „prevăzută la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (b)” și „prevăzute la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (b)”;

(18) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) contribuția la ponderile de energie din surse regenerabile ale statelor membre și la obiectivele menționate la articolul 3 alineatul (1), articolul 15a alineatul (1), articolul 22a alineatul (1), articolul 23 alineatul (1), articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (1) din prezenta directivă;”;

(ii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Combustibilii din biomasă îndeplinesc criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la alineatele (2)-(7) și (10) dacă sunt folosiți:

– (a) în cazul combustibililor din biomasă solizi, în instalații care produc energie electrică, încălzire și răcire cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 5 MW;

– (b) în cazul combustibililor din biomasă gazoși, în instalații care produc energie electrică, încălzire și răcire cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 2 MW;

– (c) în cazul instalațiilor care produc combustibili din biomasă gazoși cu următorul debit mediu al biometanului:

(i) peste 200 m³ de echivalent metan/h, măsurat în condiții standard de temperatură și presiune (adică 0 °C și o presiune atmosferică de 1 bar);

(ii) dacă biogazul este compus dintr-un amestec de metan și alte gaze incombustibile, pentru debitul metanului, pragul stabilit la punctul (i), recalculat proporțional cu ponderea volumetrică a metanului în amestec;”

(iii) următorul paragraf se introduce după al patrulea paragraf:

„Statele membre pot aplica criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mică sau cu un debit al biometanului mai mic.”;

(b) la alineatul (3), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Prezentul alineat, cu excepția primului paragraf litera (c), se aplică, de asemenea, biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă produși din biomasă forestieră.”;

(c) la alineatul (4), se adaugă următorul paragraf:

„Primul paragraf, cu excepția literelor (b) și (c), și al doilea paragraf se aplică, de asemenea, biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă produși din biomasă forestieră.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă produși din biomasă agricolă sau forestieră care sunt luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri care în ianuarie 2008 erau turbării, cu excepția cazului în care se furnizează dovezi potrivit cărora cultivarea și recoltarea materiilor prime în cauză nu implică asanarea unor porțiuni de sol care nu erau asanate anterior.”;

(e) la alineatul (6) primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) că recoltarea se desfășoară ținându-se seama de menținerea calității solului și a biodiversității în scopul reducerii la minimum a efectelor negative, astfel încât să se evite recoltarea buturugilor și a rădăcinilor, degradarea pădurilor primare sau transformarea acestora în plantații forestiere, precum și recoltarea pe soluri vulnerabile; reduce la minimum defrișările la scară largă și asigură praguri adecvate la nivel local pentru extracția lemnului mort și cerințe de utilizare a unor sisteme de exploatare forestieră care să reducă la minimum

impactul asupra calității solului, inclusiv tasarea solului, precum și asupra caracteristicilor biodiversității și a habitatelor:”;

(f) la alineatul (6) primul paragraf, litera (b) punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) că recoltarea se desfășoară ținându-se seama de menținerea calității solului și a biodiversității în scopul reducerii la minimum a efectelor negative, astfel încât să se evite recoltarea buturugilor și a rădăcinilor, degradarea pădurilor primare sau transformarea acestora în plantații forestiere, precum și recoltarea pe soluri vulnerabile; reduce la minimum defrișările la scară largă și asigură praguri adecvate la nivel local pentru extracția lemnului mort și cerințe de utilizare a unor sisteme de exploatare forestieră care să reducă la minimum impactul asupra calității solului, inclusiv tasarea solului, precum și asupra caracteristicilor biodiversității și a habitatelor:”;

(g) la alineatul (10) primul paragraf, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) de cel puțin 70 % pentru producția de energie electrică și de încălzire și răcire pe bază de combustibili din biomasă utilizați în instalații până la 31 decembrie 2025 și de cel puțin 80 % începând cu 1 ianuarie 2026.”;

(19) se introduce următorul articol 29a:

„Articolul 29a

Criterii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și pentru combustibilii pe bază de carbon reciclat

1. Energia obținută din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică se ia în calcul în vederea atingerii ponderii energiei din surse regenerabile a statelor membre și a obiectivelor menționate la articolul 3 alineatul (1), la articolul 15a alineatul (1), la articolul 22a alineatul (1), la articolul 23 alineatul (1), la articolul 24 alineatul (4) și la articolul 25 alineatul (1) numai în cazul în care reducerile de emisii de gaze cu efect de seră obținute prin utilizarea combustibililor respectivi sunt de cel puțin 70 %.

2. Energia obținută din combustibili pe bază de carbon reciclat poate fi luată în calcul în vederea atingerii obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră menționat la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a) numai în cazul în care reducerile de emisii de gaze cu efect de seră obținute prin utilizarea combustibililor respectivi sunt de cel puțin 70 %.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea metodologiei de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră generate de combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și de combustibilii pe bază de carbon reciclat. Metodologia asigură faptul că nu se acordă credit pentru emisiile evitate pentru CO_2 a cărui captură a primit deja un credit pentru emisii în temeiul altor dispoziții de drept.”;

(20) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat trebuie luați în calcul în vederea atingerii obiectivelor menționate la articolul 3 alineatul (1), articolul 15a alineatul (1), articolul 22a alineatul (1), articolul 23 alineatul (1), articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (1), statele membre impun operatorilor economici să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și alineatul (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2) pentru combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat. În acest sens, statele membre impun operatorilor economici să utilizeze un sistem de echilibrare a masei care:”;

(b) la alineatul (3), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următoarele texte:

„Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii economici prezintă informații fiabile privind respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2) și că operatorii economici pun la dispoziția statelor membre relevante, la cerere, datele utilizate pentru elaborarea informațiilor respective.

Obligațiile prevăzute la prezentul alineat se aplică indiferent dacă combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat sunt produși în interiorul Uniunii sau importați. Informațiile privind originea geografică și tipul de materii prime ale biocombustibililor, ale biolichidelor și ale combustibililor din biomasă pentru fiecare furnizor de combustibil se pun la dispoziția consumatorilor pe site-urile internet ale operatorilor, ale furnizorilor sau ale autorităților competente relevante și se actualizează anual.”;

(c) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia poate decide ca sistemele internaționale sau naționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a combustibililor din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat să furnizeze date exacte privind reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în scopurile articolului 29 alineatul (10) și ale articolului 29a alineatele (1) și (2), să demonstreze respectarea articolului 27 alineatul (3) și a articolului 31a alineatul (5) sau să demonstreze că loturile de biocombustibili, de biolichide și de combustibili din biomasă respectă criteriile de durabilitate stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7). Atunci când demonstrează că criteriile stabilite la articolul 29 alineatele (6) și (7) sunt îndeplinite, operatorii pot decide să furnizeze direct dovezile necesare la nivel de zonă de aprovizionare. Comisia poate recunoaște zonele de protecție a ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, recunoscute prin acorduri internaționale sau

incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, în sensul articolului 29 alineatul (3) primul paragraf litera (c) punctul (ii).”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre pot institui sisteme naționale în cadrul cărora respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2), în conformitate cu metodologia elaborată în temeiul articolului 29a alineatul (3), este verificată de-a lungul întregului lanț de custodie implicând autoritățile naționale competente. Sistemele respective pot fi utilizate, de asemenea, pentru a verifica exactitatea și exhaustivitatea informațiilor incluse de operatorii economici în baza de date a Uniunii, pentru a demonstra respectarea articolului 27 alineatul (3) și pentru certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor.

Un stat membru poate notifica un astfel de sistem național Comisiei. Comisia acordă prioritate evaluării acestui tip de sistem pentru a facilita recunoașterea reciprocă bilaterală și multilaterală a acestor sisteme. Comisia poate decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dacă un astfel de sistem național respectă condițiile stabilite prin prezenta directivă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3).

În cazul în care decizia este pozitivă, alte sisteme recunoscute de Comisie în conformitate cu prezentul articol nu refuză recunoașterea reciprocă în raport cu sistemul național al statului membru respectiv în ceea ce privește verificarea respectării criteriilor pentru care a fost recunoscut de către Comisie.

Pentru instalațiile care produc energie electrică pentru încălzire și răcire cu o putere termică instalată totală cuprinsă între 5 și 10 MW, statele membre stabilesc sisteme naționale de verificare simplificate pentru a asigura îndeplinirea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10).”;

(e) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care un operator economic furnizează dovezi sau date obținute în conformitate cu un sistem care a făcut obiectul unei decizii adoptate în temeiul alineatului (4) sau (6), un stat membru nu impune operatorului economic să furnizeze alte dovezi de respectare a elementelor vizate de sistem pentru care sistemul a fost recunoscut de Comisie.”;

(f) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„La cererea unui stat membru, care poate fi întemeiată pe cererea unui operator economic, Comisia, pe baza tuturor dovezilor disponibile, verifică dacă, în ceea ce privește o sursă de combustibili din surse regenerabile și de combustibilii pe bază de carbon reciclat, au fost respectate criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și alineatul (10) și la articolul 29a alineatele (1) și (2).

În termen de șase luni de la primirea unei astfel de cereri și în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (3), Comisia decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dacă statul membru în cauză poate:

(a) să ia în considerare combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat din sursa respectivă în scopurile menționate la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) sau

(b) prin derogare de la alineatul (9) din prezentul articol, să impună furnizorilor sursei de combustibili din surse regenerabile și de combustibili pe bază de carbon reciclat să furnizeze dovezi suplimentare ale respectării criteriilor respective de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a pragurilor respective de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.”;

(21) La articolul 31, se elimină alineatele (2), (3) și (4).

(22) Se introduce următorul articol:

„Articolul 31a

Baza de date a Uniunii

1. Comisia se asigură că este creată o bază de date a Uniunii pentru a permite urmărirea combustibililor lichizi și gazoși din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat.

2. Statele membre impun operatorilor economici relevanți să introducă în timp util informații exacte în respectiva bază de date privind tranzacțiile realizate și caracteristicile de durabilitate ale combustibililor care fac obiectul tranzacțiilor respective, inclusiv emisiile lor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață, începând de la punctul lor de producție și până la momentul în care sunt consumați în Uniune. În baza de date se includ, de asemenea, informații din care să reiasă dacă producerea unui anumit lot de combustibil a beneficiat de sprijin și, în caz afirmativ, care este tipul schemei de sprijin.

   După caz, pentru a îmbunătăți trasabilitatea datelor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a extinde și mai mult sfera informațiilor care trebuie incluse în baza de date a Uniunii pentru a include datele relevante de la punctul de producție sau de colectare a materiilor prime utilizate pentru producerea combustibilului.

   Statele membre impun furnizorilor de combustibili să introducă în baza de date a Uniunii informațiile necesare pentru verificarea respectării cerințelor stabilite la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf.

3. Statele membre au acces la baza de date a Uniunii în scopul monitorizării și al verificării datelor.

4. În cazul în care au fost emise garanții de origine pentru producerea unui lot de gaze din surse regenerabile, statele membre se asigură că respectivele garanții de origine sunt anulate înainte ca lotul de gaze regenerabile să poată fi înregistrat în baza de date.

5. Statele membre se asigură că exactitatea și exhaustivitatea informațiilor incluse de operatorii economici în baza de date sunt verificate, de exemplu prin utilizarea sistemelor voluntare sau naționale.

Pentru verificarea datelor, sistemele voluntare sau naționale recunoscute de Comisie în temeiul articolului 30 alineatele (4), (5) și (6) pot utiliza sistemele de informații ale terților ca intermediari pentru colectarea datelor, cu condiția ca această utilizare să fi fost notificată Comisiei.”;

(23) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 29a alineatul (3), la articolul 26 alineatul (2) al patrulea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al cincilea paragraf, la articolul 27 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 27 alineatul (3) al patrulea paragraf, la articolul 28 alineatul (5), la articolul 28 alineatul (6) al doilea paragraf, la articolul 31 alineatul (5) al doilea paragraf și la articolul 31a alineatul (2) al doilea paragraf se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf, la articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 29a alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al patrulea paragraf, la articolul 26 alineatul (2) al cincilea paragraf, la articolul 27 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 27 alineatul (3) al patrulea paragraf, la articolul 28 alineatul (5), la articolul 28 alineatul (6) al doilea paragraf, la articolul 31 alineatul (5) și la articolul 31a alineatul (2) al doilea paragraf poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf, cu articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf, cu articolul 29a alineatul (3), cu articolul 26 alineatul (2) al patrulea paragraf, cu articolul 26 alineatul (2) al cincilea paragraf, cu articolul 27 alineatul (1) al doilea paragraf, cu articolul 27 alineatul (3), cu articolul 28 alineatul (5), cu articolul 28 alineatul (6), cu articolul 31 alineatul (5) și cu articolul 31a alineatul (2) al doilea paragraf intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul

nu au informat Comisia. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(24) Anexele se modifică în conformitate cu anexele la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2018/1999

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. «obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030» înseamnă obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii de reducere internă cu cel puțin 40 % față de anul 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, care trebuie îndeplinit până în 2030, obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001, obiectivul principal la nivelul Uniunii de îmbunătățire cu cel puțin 32,5 % a eficienței energetice în 2030 și obiectivul de 15 % privind interconectarea electrică pentru 2030 sau orice obiective ulterioare convenite în acest sens de Consiliul European sau de Parlamentul European și de Consiliu pentru anul 2030.”;

(b) la punctul 20, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în contextul recomandărilor Comisiei bazate pe evaluarea efectuată în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (b) cu privire la energia din surse regenerabile, realizarea timpurie de către un stat membru a contribuției sale la obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001, măsurată în raport cu punctele sale naționale de referință privind energia din surse regenerabile;”;

(2) La articolul 4, litera (a) punctul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. referitor la energia din surse regenerabile:

În vederea realizării obiectivului obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001, o contribuție la acest obiectiv în ceea ce privește ponderea ce revine statului membru a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie în 2030, cu o traiectorie orientativă pentru această contribuție începând din anul 2021. Până în 2022, traiectoria orientativă ajunge la un punct de referință de cel puțin 18 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030. Până în 2025, traiectoria orientativă ajunge la un punct de referință de cel puțin 43 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030. Până în 2027, traiectoria orientativă ajunge la un punct de referință de cel puțin 65 % din creșterea totală a ponderii energiei din

surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030.

Până în 2030, traiectoria orientativă ajunge cel puțin la nivelul contribuției planificate a statului membru. Dacă un stat membru estimează că își va depăși obiectivul național obligatoriu pentru 2020, traiectoria sa orientativă poate începe la nivelul prevăzut a fi atins. Traiectoriile orientative ale statelor membre constituie împreună punctele de referință ale Uniunii în 2022, în 2025 și în 2027 și obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001. Pe lângă contribuția sa la obiectivul Uniunii și traiectoria sa orientativă în sensul prezentului regulament, un stat membru poate să indice niveluri mai ambițioase în cadrul politicilor naționale.”;

(3) La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că suma contribuțiilor lor se ridică cel puțin la nivelul obiectivului obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001.”;

(4) La articolul 29, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul evaluării sale menționate la alineatul (1), Comisia evaluează progresele înregistrate în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut al Uniunii, pe baza unei traiectorii orientative a Uniunii care pornește de la 20 % în 2020, atinge puncte de referință de cel puțin 18 % în 2022, 43 % în 2025 și 65 % în 2027 din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2020 și obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, și atinge obiectivul obligatoriu al Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001.”;

Articolul 3

Modificări aduse Directivei 98/70/CE

Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește, cu privire la vehiculele rutiere și utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară atunci când nu se află pe mare), tractoarele agricole și forestiere, precum și ambarcațiunile de agrement atunci când nu se află pe mare, specificații tehnice bazate pe considerente de sănătate și de mediu

pentru carburanții care sunt folosiți pentru motoare cu aprindere prin scânteie și motoare cu aprindere prin compresie, ținând seama de cerințele tehnice ale acestor motoare.”;

(2) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctele 1, 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„1. «benzină» înseamnă orice ulei mineral volatil destinat funcționării motoarelor cu ardere internă și cu aprindere prin scânteie, care se utilizează pentru propulsarea vehiculelor și se încadrează la codurile NC 2710 12 41, 2710 12 45 și 2710 12 49;

2. «motorine» înseamnă carburanții care se încadrează la codul NC 2710 19 43[28], astfel cum sunt menționați în Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului[29] și în Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[30] și sunt utilizați pentru vehiculele cu autopropulsie;

„3. «motorinele destinate utilizării de către utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară), tractoarele agricole și forestiere și ambarcațiunile de agrement» înseamnă orice combustibil lichid derivat din petrol care se încadrează la codurile NC 27101943[31], menționat în Directiva 2013/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului[32], în Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[33] și în Regulamentul (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului[34], destinat a fi utilizat pentru motoarele cu ardere prin compresie.”;

(b) Punctele 8 și 9 se înlocuiesc cu următorul text:

---

28 Numerotarea acestor coduri NC, conform specificațiilor din Tariful Vamal Comun, Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256 7.9.1987, p. 1).

29 Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 171, 29.6.2007, p. 1).

30 Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JO L 188, 18.7.2009, p. 1).

31 Numerotarea acestor coduri NC, conform specificațiilor din Tariful Vamal Comun, Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256 7.9.1987, p. 1).

32 Directiva 2013/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind ambarcațiunile de agrement și motovehiculele nautice și de abrogare a Directivei 94/25/CE (JO L 354, 28.12.2013, p. 90).

33 Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere (JO L 060, 2.3.2013, p. 1).

34 Regulamentul (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind cerințele referitoare la limitele emisiilor de poluanți gazoși și de particule poluante și omologarea de tip pentru motoarele cu ardere internă pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1024/2012 și (UE) nr. 167/2013 și de modificare și abrogare a Directivei 97/68/CE (JO L 354, 28.12.2013, p. 53).

„8. «furnizor» înseamnă «furnizor de combustibil» astfel cum este definit la articolul 2 primul paragraf punctul 38 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului[35];

„9. «biocarburanți» înseamnă «biocombustibili», astfel cum sunt definiți la articolul 2 primul paragraf punctul 33 din Directiva (UE) 2018/2001;”;

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre impun furnizorilor să asigure introducerea pe piață a motorinei diesel cu un conținut de esteri metilici ai acizilor grași (EMAG) de până la 7 %.”

(b) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că motorina destinată utilizării de către utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară), de către tractoarele agricole și forestiere și de către ambarcațiunile de agrement are un conținut maxim admis de sulf de 10 mg/kg. Statele membre se asigură că combustibilii lichizi, alții decât motorina respectivă, pot fi utilizați de navele de navigație interioară și de ambarcațiunile de agrement doar în cazul în care conținutul de sulf al carburanților lichizi respectivi nu depășește conținutul maxim permis al motorinei în cauză.”;

(4) Articolele 7a-7e se elimină.

(5) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (g), (h), (i) și (k) se elimină;

(b) alineatul (2) se elimină.

(6) Anexele I, II, IV și IV se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.

Articolul 4

Dispoziții tranzitorii

(1) Statele membre se asigură că datele colectate și raportate autorității desemnate de statul membru pentru anul [JO: a se înlocui cu anul calendaristic în care abrogarea produce efecte] sau o parte dintre acestea, în conformitate cu articolul 7a alineatul (1) al treilea paragraf și cu articolul 7a alineatul (7) din Directiva 98/70/CE, care sunt eliminate prin articolul 3 alineatul (4) din prezenta directivă, sunt înaintate Comisiei.

(2) Comisia include datele menționate la alineatul (1) din prezentul articol în orice raport pe care are obligația să îl prezinte în temeiul Directivei 98/70/CE.

Articolul 5

Transpunere

[35] Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive, cel târziu până la 31 decembrie 2024. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Abrogare

Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului[36] se abrogă de la [JO: a se înlocui cu anul calendaristic în care abrogarea produce efecte].

Articolul 7

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

[36] Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului din 20 aprilie 2015 de stabilire a metodelor de calcul și a cerințelor de raportare în temeiul Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei, JO L 107, 25.4.2015, p. 26.